14 Ιουλ

ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1637

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ { Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

10/22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.
Ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει........ Φρ. 46
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι...... » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥουμανίᾳ..... » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ῥωσσίᾳ........ » 80
Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Ἀγγελίαι....πρὸς γρ 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ.10 τὸν στίχ.
Διατριβαί,ἐν τῇ 3 σελ.» 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ.100.
Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γερμανία (ἡ κατὰ τοῦ Βίσμαρκ ἀπόπειρα καὶ ὁ ἀγγλικὸς τύπος)—Ἱσπανία (ἐκ τοῦ πολέμου)—Βέλγιον (τὸ ἐν Βρυξέλλαις συνέδριον)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Ἐπαρχιακὰ ·Τὸ ἐν Σταυροδρομίῳ Ἑλληνικὸν Λύκειον (περὶ τῆς νομίμου καὶ ὑγιοῦς διδασκαλίας· συνέχεια)—Στατιστικὴ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ὀρθοδόξων Ἀράβων—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 9 ἰουλίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αἱ ἐκ Γαλλίας τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις λίαν σοβαρὰν παριστῶσι τὴν ὄψιν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Τὸ ἀπὸ τετραετίας διαδραματιζόμενον δεινὸν καὶ περίπλοκον δρᾶμα, τὸ αἰωνίως ἀπὸ δέσεως εἰς δέσιν μεταπίπτον, τοσοῦτον ἐτάθη, ὥστε ταχείας πλέον χρήζει τῆς λύσεως. Ἡ ἀδυναμία τῆς ἐθνοσυνελεύσεως εἰς τὸ καταρτίσαι μόνιμόν τι καὶ διαρκὲς καταδηλότερον ὁσημέραι φωρᾶται, καὶ ἐὰν μὴ τὰ κόμματα σωφρονοῦντα σπεύσωσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν διαρκοῦς ἐξουσίας, κίνδυνος ὑπάρχει μέγας μὴ τὴν ἀδράνειαν ταύτην ἐπωφεληθὲν τὸ κόμμα τῶν βιαίων μέσων, ὅπερ ἀτυχῶς μεγάλην εἰσέτι κέκτηται παρὰ τῷ στρατῷ ἐπιρῤοήν, δευτέραν ποιήσηται ἔκδοσιν τοῦ πραξικοπήματος τῆς 2 δεκεμβρίου. Ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας ἀπηύδησεν ἐκ τῆς ἀσκόπου διαπάλης εἰς ἣν κυλίονται ἀπὸ τετραετίας τὰ κόμματα, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην χάριν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ τοῦ θάρρους ὅπερ ἐμπνέει καὶ τῆς ἡσυχίας ἣν παρέχει διαρκὴς κυβέρνησις, καὶ εὐκόλως θὰ ἀποδειχθῇ πᾶσαν κυβέρνησιν, ἔστω καὶ διὰ κακουργήματος ἐγκαθιδρυομένην, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπόσχηται αὐτῷ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἅπερ τοσοῦτον παραβλάπτει τὸ αἰωνίως ἐκκρεμὲς τῆς λύσεως.

Εἴδομεν ἄχρι τοῦδε ὅτι ἕνεκα τῆς ὀλεθρίας καὶ ἀσυνέτου ἐπιμονῆς τῶν βασιλικῶν τὸ κόμμα ἐκεῖνο, ὅπερ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἔπιπτεν ὑπὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους περιφρόνησιν καὶ οὗ ἡ πτῶσις ἐπισήμως καὶ παμψηφεὶ ἀνεκηρύσσετο ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνέλαβε τοσαύτην ἰσχύν, ὥστε τὰ κόμματα τῶν βασιλικῶν ἐπεζήτησαν τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Θιέρς, καὶ κατώρθωσε, καίτοι ὀλιγίστας ἀριθμοῦν ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ψήφους, νὰ κρατήσῃ σχεδὸν τῶν πραγμάτων, ἐν μὲν τῷ ὑπουργείῳ δι' ἰσχυροτάτων ἀντιπροσωπευόμενον μελῶν, πληρῶσαν δὲ τὴν διοίκησιν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων καὶ δικαστῶν καὶ ἀναφανδὸν παρὰ τῷ στρατῷ ἐνεργοῦν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν βοναπαρτιστῶν ὑποψηφίων, ὡς ἐσχάτως ἐν τῷ νομῷ Νιέβρης ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Βουργοέν. Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα οἱ βασιλικοὶ δὲν σωφρονίζονται οὐδὲ στέργουσιν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐξουσίας τοῦ στρατάρχου Μὰκ Μαῶν, ἐὰν μόνον δοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν ταύτην τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας.

Καὶ ὅμως ἀνάγκη ὀργανώσεως· τὴν ἀνάγκην ταύτην συναισθανόμενος καὶ αὐτὸς ὁ στρατάρχης Μὰκ Μαῶν ἐπιμένει ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ διαγγέλματι. Ἡ ἐπιμονὴ αὕτη τοῦ στρατάρχου φέρει τὴν σύγχυσιν εἰς τὸ ὑπουργικὸν αὐτοῦ συμβούλιον, ἀληθὲς camp d'Agramant, ἐν ᾧ συγκυκῶνται διάφορα κόμματα καὶ διάφορα πάθη.. Καὶ ἰδοὺ εὐθὺς μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ βοναπαρτιστοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κ. Magne καὶ δεύτερος ὑπουργός, ὁ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Φουρτοῦ, ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας παραιτούμενος, καὶ ἐντεῦθεν φοβερὰ κρίσις ἥτις δὲν ὑπῆρξεν εἰσέτι δυνατὸν ν' ἀποσοβηθῇ, μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας καὶ δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ ἱκανοῦ καὶ φιλοπάτριδος ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν δουκὸς Δεκάζ. Ὅσον ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων γινώσκομεν, προσκληθεὶς ὁ ἄλλοτε ἀντιπρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δοὺξ Βρογλὴ ὅπως σχηματίσῃ ὑπουργεῖον προσεπάθησεν ὅπως ἀνασχηματίσῃ τὴν ἀρχαίαν πλειονοψηφίαν τὴν ἐρειδομένην ἐπὶ τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ δεξιοῦ κέντρου. Ἀλλ' οἱ τῆς δεξιᾶς οὐδὲ λόγον περὶ δημοκρατίας θέλοντες ν' ἀκούσωσιν, ἴσως δὲ καὶ μηνίοντες κατὰ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀρχηγῶν τοῦ δεξιοῦ κέντρου διὰ τὰς διαπραγματεύσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ κέντρου, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοῦ δουκὸς Ὠδιφφρὲ Πασκιέ, εἰς ὃν δικαίως ἢ ἀδίκως ἀπεδόθησαν αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου» περὶ τῶν ἐν Φροσδόρφ διαπραγματεύσεων, ἠρνήθησαν ὁριστικῶς νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἑπταετοῦς ἐξουσίας τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαῶν.

Ἀποτυχόντος οὕτω τοῦ συνδυασμοῦ Βρογλί, ὁ δοὺξ Δεκάζ ἔπεισεν, ὡς λέγει ὁ τηλέγραφος, τὸν κ. Λαβὲρν καὶ τὸν δοῦκα Ὠδιφφρὲ Πασκιὲ νὰ δεχθῶσιν ὁ μὲν τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ὁ δὲ τὸ τῶν ἐσωτερικῶν. Ἀμφότεροι οἱ ἐπίδοξοι οὗτοι ὑπουργοὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δεξιὸν κέντρον, ἤτοι εἰς τὸ κόμμα τῶν ὀρλεανιστῶν· καὶ τὸ μὲν ὄνομα τοῦ δουκὸς Ὠδδιφρὲ Πασκιὲ ἐγένετο ἤδη γνωστὸν ἐν τοῖς τελευταίοις γεγονόσιν ὡς ἐπιφανεστάτου ἀρχηγοῦ τοῦ δεξιοῦ κέντρου. Ἤδη ἐν τῷ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Θιὲρς ὑπουργείῳ Βρογλὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐψιθυρίσθη ὡς ὑπουργοῦ· ἐὰν δὲ πράγματι δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸν ὑπουργεῖον τοῦτο ἀπεδόθη εἰς τὴν μεγάλην κατ' αὐτοῦ μῆνιν τῶν συμμάχων τότε τοῦ ὑπουργείου βοναπαρτιστῶν, οὓς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἐστηλίτευσε μετ' ἀξιοσημειώτου ῥητορικῆς δυνάμεως. Ὁ δὲ κ. Λαβὲρν, γνωστὸς ὡς οἰκονομολόγος ὑπῆρξε κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, παραιτηθεὶς μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς δυναστείας ταύτης ἧς διετέλεσεν εἷς τῶν πιστοτέρων ὀπαδῶν.

Ἐὰν ἡ εἴδησις αὕτη ἀποδειχθῇ ἀληθής, ἡ πλειονοψηφία ἐφ' ἧς θὰ ἐρείδεται τὸ οὕτω συγκροτούμενον ὑπουργεῖον δὲν δύναται βεβαίως νὰ σύγκηται πλέον ἐκ τῶν τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ κέντρον τῆς κυβερνητικῆς βαρύτητος μεταβαίνει εἰς τὰ δύο κέντρα ὧν ἡ συμμαχία ἐπέρχεται κατ' ἀνάγκην. Τῷ ὄντι, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅρος πρὸς συγκρότησιν νέου ὑπουργείου ἐτέθη ὑπὸ τοῦ προέδρου στρατάρχου ἡ ὀργάνωσις τῆς ἑπταετοῦς αὐτοῦ ἐξουσίας, ἣν κατ' ἀρχὴν τὰ μέλη τῆς δεξιᾶς ἀποκρούουσιν, ἐὰν εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο συνάψωμεν τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Καζιμὶρ Περιὲ ψηφοφορίαν καθ' ἣν ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτῆς οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἀρχηγῶν τοῦ δεξιοῦ κέντρου καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχαίου ὑπουργοῦ τῆς ἰουλιανῆς βασιλείας κόμητος Μονταλιβὲ συσταχθέντος καὶ αὐτοῦ μετὰ «τῶν δημοκρατικῶν τῆς τελευταίας ὥρας», ἐὰν πρὸς τούτοις ἀναλογισθῶμεν τὸ ἄσπονδον κατὰ τῶν βοναπαρτιστῶν μῖσος τοῦ κ. Ὠδιφρὲ Πασκιέ, ὃν οὐδόλως διαλανθάνει ἡ ἰσχὺς ἣν οὗτοι ὁσημέραι κτῶνται ὡς ἐκ τῆς προσωρινότητος, δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ὅτι ἡ συμμαχία τῶν δύο κέντρων ἐστὶν ὅσον οὔπω τετελεσμένη καὶ ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς λύσεως τοῦ ἀπὸ τετραετίας ἐν Γαλλίᾳ μεγάλου δράματος.

Ἀλλὰ θὰ ἡσυχάσωσιν ἄραγε οἱ τολμηταὶ καὶ ἀκάματοι βοναπαρτισταὶ ἢ θ' ἀποτολμήσωσι τὰ ἔσχατα πρὸ τῆς λύσεως ταύτης; Τοῦτο νῦν τὸ ζήτημα. Ἐν τούτοις συνεντεύξεις γίνονται μεταξὺ αὐτῶν καὶ κύριος οἶδε ποῖαι τολμηραὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθῶσιν ἐν ταῖς συνεντεύξεσι ταύταις.

Υ. Γ. Εἴχομεν γράψει τὰ ἀνωτέρω ὅτε ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων Reuter ἐμάθομεν ὅτι ὑπουργὸς μὲν τῶν οἰκονομικῶν διωρίσθη ὁ κ. Ματθαῖος Βοδὲ, τῶν δ' ἐσωτερικῶν ὁ στρατηγὸς Σαβὼ Λατούρ. Οἱ διορισμοὶ οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν σημασίαν ἣν οἱ τῶν κ. κ. Ὠδιφρὲ Πασκιὲ καὶ Λαβέρν. Τὸ μόνον ὅπερ παρατηροῦμεν εἶναι ὅτι τὸ ὑπουργεῖον λαμβάνει ὁσημέραι στρατιωτικώτερον χαρακτῆρα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Η ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΙ Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος βρίθει ἄρθρων ἀφιερουμένων εἰς τὴν κατὰ τοῦ Βίσμαρκ ἐν Κίσσεγγεν γενομένην ἀπόπειραν· τὰ ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου σχόλιά εἰσι ποικίλα καὶ οὐκ ὀλίγον κινοῦντα τὸ ἐνδιαφέρον παντός. Ἀλλὰ πρὸ τῶν σχολίων καὶ τῶν κρίσεων τῶν ἐφημερίδων, ἐξ ὧν σήμερον ἀναφέρομεν μόνον τὰς ἀγγλικάς, εἴπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς ἀποπείρας αὐτῆς.

Ὁ Βίσμαρκ κατοικεῖ οἰκίαν περιστοιχουμένην ὑπὸ κήπου, ὅστις πρὸς τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ κυκλοῦται ὑπὸ κιγκλίδων. Ὁσάκις ὁ πρίγκηψ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας ἐπὶ ὀχήματος ἀναβαίνει ἐπὶ τούτου ἐντὸς τοῦ κήπου. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡ ἅμαξα ἔκλινε τὴν θύραν τῆς αὐλῆς διήρχετο ἐκεῖ πλησίον ὁ γνωστὸς ταχυδακτυλουργὸς Βελλατσίνης, ὃν γινώσκων ὁ Βίσμαρκ ἠθέλησεν ἀμέσως ν' ἀντιχαιρετήσῃ σπεύσας ἵνα διὰ τῆς χειρὸς ἀφαιρέσῃ τὸν πῖλον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. Τὸ μικρὸν τοῦτο ἐπεισόδιον ἦν ὁ σωτήρ του, διότι ἀκριβῶς ἡ δεξιὰ ἐδέχθη τὴν σφαῖραν, ἣν λίαν καταλλήλως ὁ δολοφόνος διεύθυνε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βίσμαρκ. Ὁ δολοφόνος τραπεὶς ἀμέσως εἰς φυγὴν συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀντιπέραν ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Σάαλε ὑπὸ δύο ἐκ τῶν διωκόντων αὐτὸν πολιτῶν ὑπὸ ἑνὸς ἠθοποιοῦ καὶ ἑνὸς ἐμπόρου, ὧν εἰς βοήθειαν φθάσαντες καὶ ἄλλοι ἀπήγαγον εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸν εἰκοσαέτη νεανίαν, ὃν καθ' ὁδὸν μικροῦ δεῖν κατεσπάραττεν ὁ παρωργισμένος λαός.

Ὁ νεανίας ξυλουργός, Κοῦλμαν καλούμενος καὶ ὁρμώμενος ἐκ τοῦ χωρίου Νέυστατ τοῦ Μαγδεμβούργου, ὡμολόγησεν ἀμέσως εἰς τὸν ἀνακριτὴν ὅτι ἀνήκει μὲν εἰς σύλλογον καθολικόν, ὅτι αὐτός ἐστι πιστότατος καθολικός, ἀλλ' ἐξ ἰδίας μόνον προαιρέσεως καὶ οὐχὶ κατ' εἰσήγησιν ἀλλοτρίαν ἠθέλησε νὰ φονεύσῃ τὸν ἀρχιγραμματέα, παρορμηθεὶς πρὸς τοῦτο ἕνεκα τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων. Ὁ Κοῦλμαν ὡμολόγησε προσέτι ὅτι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀπῆλθε καὶ εἰς Βερολῖνον, ἀλλ' ἐκεῖ δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τὴν προσήκουσαν εὐκαιρίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ κακουργήματος. Ὁ Βίσμαρκ αὐθημερὸν ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὸν τραυματισμὸν ἀπελθὼν εἰς τὰς φυλακὰς ἐπέβαλέ τινας ἐρωτήσεις εἰς τὸν Κοῦλμαν, εἰς ἃς οὗτος ἀπαθέστατα ἀπήντησεν, ὅτι ἀνήκει εἰς καθολικόν τινα σύλλογον καὶ ὅτι ἠθέλησε νὰ φονεύσῃ αὐτὸν ἕνεκα τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων.

Περὶ δὲ τοῦ γεγονότος τούτου πλεῖστα γράφουσι τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, ἅτινα ἐν συνόλῳ χαίροντα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ Βίσμαρκ μεγίστην ἐπιδείκνυνται ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ μυσαροῦ ἐπιχειρήματος. «Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως γράφουσι τὰ «Ἡμερήσια Νέα», ἑνὶ ἐκ τῶν μεγαλειτέρων πολιτικῶν τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐπαπειλήσαντος τὸν ἄνδρα κινδύνου». Ἐννοεῖται ὅτι οὐκ ὀλίγος γίνεται λόγος καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῶν ὑποκινησάντων τὸ κακούργημα, ἅτινα δὲν φαίνονται καλυπτόμενα ὑπὸ τὸν μυστηριώδη πέπλον τῆς ἀσαφείας, ἀφοῦ μάλιστα ὁ αὐτουργὸς τυγχάνει ὢν καθολικός. Ὁ «Χρόνος» εὑρίσκει λίαν φυσικὴν τὴν ὑποψίαν τοῦ λαοῦ, ἀποδώσαντος τὸ πρᾶγμα τῇ ἐκκλησίᾳ, καθ' ἧς ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον καὶ τοσοῦτον πικρῶς ἠγωνίσατο. Ἐν τούτοις, ἐξακολουθεῖ τὸ αὐτὸ φύλλον, ὀφείλομεν τὸ γεγονὸς τοῦτο νὰ χαρακτηρίσωμεν ὡς πολὺ ἀπαίσιον. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ δολοφόνος ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπεραλπείων, τότε βεβαίως ἔτι μᾶλλον θέλει αὐξήσει ἡ κατὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀντιπάθεια τῶν φιλελευθέρων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τῆς ἐκκλησίας τῶν διαμαρτυρομένων. Καὶ ὅμως ἔσται λίαν δυσχερὲς τὸ νὰ καταπεισθῇ ὁ ὄχλος, ὅτι οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐν τῷ κακουργήματι μετοχὴν Ἰησουῖται καὶ πνευματικοί».

Μετὰ πολλὰ δὲ ἄλλα ἀποδεικνύων ὁ «Χρόνος» ὅτι οἱ κακοῦργοι σπανίως ἐπιτυγχάνουσι τοῦ ποθουμένου διὰ τῶν ἀνοσίων ἔργων, συγκεφαλαιοῖ τὰς σκέψεις του ὡς ἑξῆς: «Ἡ καθολικὴ ἐκκλησία θέλει πεισθῇ ὅτι μεγάλως ἐζημιώθη ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῆς φανατικῆς πράξεως ἥτις μόνον ἐὰν ἐπροξένει τρόμον εἰς τοὺς ἀντιπάλους ἠδύνατο νὰ ὠφελήσῃ ἑαυτήν. Ἐὰν ἠδύνατό τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἕνεκα τούτου ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἤθελε τοῦ λοιποῦ προφυλάττεσθαι ὅπως μὴ διεγείρῃ οὔτε καθ' ἑαυτοῦ οὔτε κατὰ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φίλων τὴν ὀργὴν τῶν νεαρῶν ὑπεραλπείων τότε μόνον δύνανται καὶ οἱ καθολικοὶ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι προῆλθέ τι καλὸν ἐκ τοῦ κακοῦ καὶ ὅτι ἡ φονικὴ διάθεσις ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἤθελε συμβάλει μεγάλως ὅπως ἀποπερατωθῇ αἰσίως ὁ ἀγὼν ἐκείνων. Ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ὅπως παραδεχθῶμεν ὅτι θέλουσι φοβηθῇ οἱ ἀπειλούμενοι πολιτικοὶ ἢ ὅτι θὰ ὑποχωρήσει ἀπέναντι τῶν κινδύνων τὸ νῦν ἐπικρατοῦν ἐν Γερμανίᾳ κόμμα. Ἀφ' ἑτέρου δὲ πάλιν πρέπει ἀναγκαίως νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ συντηρητικοὶ διαμαρτυρόμενοι καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ὅσοι ἀνθίσταντο κατὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων ἀποτροπιαζόμενοι τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο θέλουσιν ἀποστῇ ἀπὸ τῶν φανατικῶν καθολικῶν· ὅθεν ἡ κατὰ τῶν νόμων ἐκείνων ἐν τῇ βουλῇ ἀντίστασις ἔσεται τοῦ λοιποῦ πολὺ ἀσθενεστέρα. Ὥστε τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ γεγονότος θέλει εἶσθαι ὀλεθριώτατον διὰ τὸν ἐν Γερμανίᾳ σήμερον ὑπάρχοντα διοργανισμὸν τῶν καθολικῶν». Ὑπὸ τὸ αὐτὸ περίπου πνεῦμα γράφει καὶ ὁ «Τηλέγραφος» καὶ ἄλλαι τινὲς τοῦ Λονδίνου ἐφημερίδες.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Περὶ τῶν πραγμάτων τῆς ταλαιπώρου Ἱσπανίας ἀναγινώσκομεν ἐν διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι τὰ ἑπόμενα

Τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς ἱσπανικῆς πρωτευούσης ἀπασχολεῖ πάντοτε ἡ ἐξ ἰδιωτικῶν ἐκθέσεων ἀγγελθεῖσα εἴδησις, ὅτι οἱ καρλισταὶ προὐτίθεντο ἵνα τὴν νύκτα τῆς 3 πρὸς τὴν 4 ἰουλίου ἐφορμήσαντες διαρπάσωσι τὴν πόλιν Τερουὲλ κειμένην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀραγωνίας καὶ ἀριθμοῦσαν δεκακισχιλίους κατοίκους. Ἡ διαρπαγὴ καὶ ἡ λαφυραγωγία ἐκείνη κατέδειξεν αὖθις ὅτι ὁ δὸν Κάρλος δὲν ἐγεννήθη ὅπως ἐπικαθήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἱσπανίας.

Καθὰ γράφουσιν εἰς τὴν «Τάξιν», ἐν Τερουὲλ κεῖνται νῦν τεθαμμένοι καρλισταὶ 45, τραυματίαι 54 καὶ αἰχμάλωτοι 165. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς τὰ πέριξ χωρία οἱ καρλισταὶ—ἡγουμένου μάλιστα τοῦ Ἀλφόνσου — ἐγκατέλειπον πολλῷ πλείους τραυματίας· κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς κυβερνήσεως ἔκθεσιν πάντα ταῦτα διεπράξαντο οἱ ἐν Τερουὲλ ἐθελονταί. Καὶ ἐν τούτοις τὸ παρὸν ὑπουργεῖον δὲν θέλει νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν ὑπὸ τῶν τελευταίων Βουλῶν ἐπιψηφισθεῖσαν ἐθνοφρουράν. Ὁ Ζαβάλας λέγει ὅτι δὲν θέλει νὰ «καθοπλίσῃ» τὴν δημοκρατίαν· οὕτω δὲ ὁ γηραλέος οὗτος ἀνὴρ ἀνομολογεῖ ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν Ἱσπανῶν εἰσι δημοκρατικοί.

Ἐκ δὲ τῆς πόλεως Σαντάνδερ γράφουσιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 ἰουλίου.

Πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Βιλβάου μετηνάστευσαν ἤδη εἰς Σαντάνδερ καὶ Βαϋόννην, διότι οὐδεμίαν ἔχουσι πρόθεσιν ἵνα ὑποστῶσι καὶ δευτέραν πολιορκίαν. Ἐνῷ δὲ οἱ καρλισταὶ προελαύνουσι πρὸς τὸ ὀχυρὸν ἐκεῖνο φρούριον, τὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα ὑποχωροῦσιν, οὐχὶ ἐκ δέους, ὡς λέγουσιν, ἀλλὰ διὰ λόγους σπουδαιοτάτους καὶ πολιτικούς. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ στρατὸς τῆς κυβερνήσεως κέκτηται ἱκανωτάτους ἀξιωματικούς, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν στρατηγῶν ἐκείνων εἰσὶν ἀλφονσισταί, διὸ φανέντες ἐπικίνδυνοι τῇ κυβερνήσει ἀπομακρύνονται ὁλονὲν ἀπὸ τῶν πραγμάτων. Οὕτως ἡ κυβέρνησις ἐκτὸς τῶν στρατηγῶν Ἐλάγε καὶ Βλάγκο ἀνεκάλεσε καὶ τοὺς στρατηγοὺς Βέγα, Ἰγκλὰν καὶ Ἀνδία. Τὸ θαυμαστὸν ἐπιτελεῖον τοῦ 3 σώματος φθίνει ὁλονὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ Κόγχα· καὶ τοῦτο διότι οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνοί εἰσι πάντες πολιτικοὶ φίλοι τοῦ δὸν Ἀλφόνσου.

Οἱ ἀντ' ἐκείνων νῦν διοριζόμενοι ἀρχηγοὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν μερίδα τῶν φιλελευθέρων καὶ τῶν ῥιζοσπαστικῶν. Εἰς τὸν βόρειον στρατὸν ἀνηγγέλθη ὅτι πρόκειται νὰ σταλῶσιν ἐκ Μαδρίτης ἱκανοὶ λόχοι παλαιῶν στρατιωτῶν, ὅπερ ἐφάνη ἀναγκαῖον, διότι ὁ στρατὸς ἐκεῖνος σύγκειται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ νεανίσκων. Ἡ κυριωτέρα ἐνασχόλησις τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ βορείου στρατοῦ συνίσταται, ὡς νῦν τὰ πράγματα διάκεινται, εἰς τὸ νὰ ῥίψῃ ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς καθόλου συγκοινωνίας αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τῶν παρὰ τὸν Ἔβρον σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῶν ἀγουσῶν εἰς Μιράνδαν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῶν φερουσῶν εἰς Σαραγόσσαν. Καθότι διακοπτομένης τῆς μετὰ τῶν μερῶν ἐκείνων συγκοινωνίας, ὁ βόρειος στρατὸς περιελεύσεται εἰς μεγάλην ἔνδειαν καὶ στενοχωρίαν περὶ τὸ ἐφοδιάζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια καὶ τὰ ἄλλα πολεμεφόδια.

Εἷς δὲ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας» γράφει ὅτι πάντα τὰ κόμματα,—ἅτινα ἀγωνίζονται πρὸς ἄλληλα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπιθυμοῦσι μάλιστα τὴν ἧτταν τοῦ στρατοῦ, ὅπως ἐκμεταλλευθῶσι αὐτὴν ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἕκαστον φιλοδοξίας—πάντα τὰ κόμματα ταῦτα οὐδόλως ἠθέλησαν νὰ λάβωσι ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν ἐπαναστατούντων ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δυνάμεων τῶν καρλιστῶν. Ὁ στρατάρχης Κόγχας, ὁ Μοριόνης, ὁ Λόμας, ὁ Τουρόν, ἴσως δὲ καὶ ὁ Κάμπος, ἦσαν οἱ μόνοι ἄνδρες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐκτιμήσωσι δεόντως τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ βελγικοῦ φύλλου δὲν ἀναφέρει τὸν Ζαβάλαν, ὅστις ἄλλως τε εἶναι λίαν προκεχωρημένης ἡλικίας.

ΒΕΛΓΙΟΝ.

ΤΟ ΕΝ ΒΡΥΞΕΛΛΑΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ.

Περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου διεθνοῦς ἀντικειμένου, ὅπερ πρὶν ἔτι λάβῃ ἔναρξιν ὑποστάσεως τοσαύτας ἔλαβε φάσεις ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» γράφει τελευταῖον τοιαῦτα.

Αἱ φιλόξενοι Βρυξέλλαι ἐποιήσαντο ἤδη πάσας τὰς δεούσας προπαρασκευάς, ὅπως τὴν 27 τοῦ μηνὸς ὑποδεχθῶσι τοὺς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἀπεσταλμένους. Τεσσαράκοντα καὶ δύο χρυσᾶ θρονία κεκοσμημένα διὰ ἐρυθρῶν ἐκ μετάξης ταινιῶν ἀνυπομόνως ἀναμένουσι τοὺς ἀντιπροσώπους, τοὺς ἀναλαβόντας τὴν δυσχερῆ ἐντολὴν τοῦ νὰ δώσωσιν ἠπιωτέραν καὶ φιλανθρωπικωτέραν μορφὴν εἰς τὸν πόλεμον. Ἐπὶ τοῦ βελγικοῦ ἐδάφους πρόκειται νὰ ἐπιλυθῇ ἢ νὰ μείνῃ ἄλυτον — καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς φιλόφρονος τῆς Ῥωσσίας διαθέσεως —ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων. Μία μεγάλη δύναμις ῥητῶς ἤδη ἀνήγγειλεν ὅτι προτίθεται ν' ἀπόσχῃ τῶν συσκέψεων. Ὁ Τζὸν Βοὺλ διεκήρυξεν ὅτι δὲν θέλει νὰ μετάσχῃ τοῦ παιγνιδίου· τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ ταύτην διετράνωσεν ὁ Ἄγγλος ἐν τῷ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν τοῦ Κάρλου Δέρβυ ὑπομνήματι, ὅπερ περιέχει ὄντως πάντας τοὺς λόγους τοὺς δικαιολογοῦντας τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας· καὶ ὅμως τὰς κυρίας ἀφορμὰς τοῦ γεγονότος ἐκείνου δύναταί τις ἴσως ν' ἀνεύρῃ οὐχὶ ἐν αὐτῷ τῷ ὑπομνήματι ἀλλὰ νὰ ὑπονοήσῃ ἔξωθεν.

Ἀναγινώσκων τις ἔνια ἐκ τῶν περικοπῶν τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Δέρβυ, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀπορήσῃ, διατί ἆρά γε ἡ Ἀγγλία ἀποτροπιάζεται τοσοῦτον ἐκ τῆς ἀναμνήσεως τῶν ζητημάτων τοῦ θαλασσίου, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ὁ «Βοῤῥᾶς» δημοσιεύσας τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῶν γενησομένων συζητήσεων καὶ τῶν κατ' ἰδίαν θεμάτων οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν ζητημάτων ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὰ ναυτικά. Ἀλλ' ὅμως ἡ περιδεὴς ὑποψία καὶ ἡ δυσπιστία τοῦ ἄγγλου ὑπουργοῦ δικαιολογεῖται ἴσως ἐξ ὅσων ἐλέχθη ὅτι μία ἄλλη μεγάλη δύναμις προεμελέτα ἵνα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς διεθνοῦς συνόδου αἴφνης προκαλέσῃ καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ μὲν ζητήματα, πλὴν σχετιζόμενα μεγάλως μετὰ τοῦ θαλασσίου δικαίου, καὶ οὕτω φέρῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς μεγάλης Βρετανίας εἰς δυσχερῆ καὶ στενόχωρον θέσιν.

Καὶ ἐλέχθη μὲν ὅτι μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐγένετο κρυφία συνεννόησις περί τινων ὅρων, ἀλλ' οὐδὲν εἰσέτι ἀκριβῶς ἐγνώσθη ἐκτὸς μόνον τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Γαλλία κατ' ἀρχὴν τουλάχιστον δεικνύει ἱκανὴν πρόθεσιν ὅπως μετάσχῃ τοῦ ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ὑποκινηθέντος ἔργου. Νῦν δὲ πρόκειται πάντες νὰ μάθωμεν ἂν ὄντως ἡ Ἀγγλία θ' ἀποστῇ τοῦ κόσμου καὶ ἂν ἅπασαι αἱ ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνερχόμεναι δὲν θέλουσιν ἀποφανθῇ γνώμην ἐπὶ θεμάτων λίαν σπουδαίων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἀγγλία θὰ διήγειρεν ἐνώπιον αὐτῆς οἱονεὶ ἠπειρωτικόν τινα ἀποκλεισμόν. Μέχρι τοῦδε ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε ἐξεφράσθη τοσοῦτον σαφῶς καὶ ἐπισήμως ὅτι ἐθεώρει ἑαυτὴν ὡς ἰδιαίτερον ὅλως τμῆμα γῆς, καὶ ὅτι ἤθελεν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἵνα ἔρχηται εἰς σχέσιν καὶ ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης· Ὁ ἀγγλικὸς τύπος σχεδὸν σύμπας ἐκ συμφώνου ἐπεκρότησεν εἰς τὸ διάβημα ἐκεῖνο τοῦ Δέρβυ καὶ τὸ διεθνὲς τῶν Βρυξελλῶν συνέδριον ἐχαρακτήρισεν ὡς ἐπιτηδείαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας συστᾶσαν παγίδα.

Ἀλλ' οὐδείς, οὐδ' αὐτὸς ὁ μᾶλλον τυφλώττων δύναται οὐδὲ τὸ παράπαν ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ Δέρβυ περιεχομένη δυσπιστία στρέφεται εὐθέως κατὰ τῆς Γερμανίας. Ὁ γερμανικὸς λαὸς δὲν δύναται βεβαίως νὰ λησμονήσῃ τοσοῦτον ταχέως ὅτι πολλαὶ χιλιάδες ἐκ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀπέθανον ὑπὸ τῶν ὅπλων τῶν εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας παρεχομένων, καὶ ταῦτα ὠμῶς καὶ βαρβάρως παραβιαζομένων τῶν καθηκόντων οὐδετέρας δυνάμεως ἀπέναντι τῶν ἐμπολέμων· ἔκτοτε πολλαὶ χῆραι καὶ ὀρφαναὶ μετὰ πικρῶν δακρύων εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τῆς Ἀγγλίας. Οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἀγγλίας ἀείποτε παρήκουσαν τὰς συμβουλὰς τῶν ἐπιστημοτέρων νομοδιδασκάλων τῶν συγγραψάντων περὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου, εἰς δὲ τοὺς ἀποδεικνύοντας αὐτοῖς τὸ ἄτοπον τῶν ἀγγλικῶν δοξασιῶν ἀρέσκονται ν' ἀπαντῶσι. Ἐὰν τὰ γεγονότα ἀντιβαίνωσι πρὸς τὰ ἡμέτερα συμφέροντα, τόσῳ τὸ χειρότερον διὰ τὰ γεγονότα ἐκεῖνα!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ ἑξῆς διορισμοὶ ἐγένοντο δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος:

Ὁ Ἰζζὲτ πασσᾶς, πρώην διοικητὴς Ἱερουσαλήμ, διωρίσθη διοικητὴς Βενκῶς.

Ὁ Ἀλὴ πασσᾶς, τέως διοικητὴς Τράβνικ, διωρίσθη διοικητὴς Βανιαλούκας.

Ὁ Μουσταφᾶ ἐφένδης, διοικητὴς Βανιαλούκους προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν μίρι-μιράν.

Ὁ Μουσταφᾶ ἐφένδης, διοικητὴς Βανιαλούκας, διωρίσθη διοικητὴς Τράβνικ.

Ὁ Μουσταφᾶ Σουαδᾶ βέης, μέλος τοῦ γραφείου τῶν μαζπατάδων τοῦ διβανίου μουχασεμπὰτ τῶν οἰκονομικῶν, προήχθη εἰς ὑπάλληλον β' βαθμοῦ β' τάξεως.

—

Χθὲς ἡ Α. Ἐξ. ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἡ Α. Ἐξ. ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους Ζεβδὲτ πασσᾶς μεταβάντες εἰς τὴν μεγάλην βεζυρίαν συνειργάσθησαν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν μετὰ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ μεγάλου βεζύρου.

—

Χθὲς ἡ Α. Ἐξ. ὁ ἐν Βιέννῃ πρέσβυς τῆς Τουρκίας μεταβὰς εἰς τὸ ἐν Βεζεκίῳ μέγαρον τῆς Α. Ἐξ. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἦλθεν εἰς μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Ἐξ.

Αὐθημερὸν δὲ καὶ ὁ ἀρχιῤῥαβῖνος μεταβὰς εἰς τὸ ἐν Βεζεκίῳ μέγαρον τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Ἐξ.

—

Χθὲς ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρέσβυς τῆς Περσίας Μοχσὶν Χὰν μεταβὰς εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ μεγάλου βεζίρου καὶ μετὰ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Ἀριφὴ πασσᾶ.

—

Χθὲς ὑπεβλήθη εἰς τὴν τελευταίαν δοκιμὴν τὸ ἀτμόπλοιον «Ἄνσικ» ὅπερ προτίθεται ν' ἀγοράσῃ ἡ ἑταιρία «Ἀζιζιέ» διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πριγκηπονήσων· λέγεται δὲ ὅτι τὸ εἰρημένον ἀτμόπλοιον διανύει δώδεκα μίλια τὴν ὥραν.

Ἡ ζητηθεῖσα τιμὴ συμποσοῦται εἰς 16, χιλ. λιρῶν ἀγγλικῶν.

—

Καθ' ἃ λέγεται, προσεχῶς τὸ ἀρμενικὸν νοσοκομεῖον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου θέλει παραχωρηθῆ τοῖς ἀντιχασουνισταῖς.

—

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος σαββάτου πρὸς τὴν κυριακήν, ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιέφ ἐπέβη τοῦ ῥωσσικοῦ ἀκταιώρου Ταμὰν ἀναχωρῶν εἰς Θεσσαλονίκην, Μιτυλήνην καὶ Ἅγιον Ὄρος. Μετὰ τῆς Α. Ἐξ. ἀνεχώρησαν οἱ πρέβεις τῆς Γερμανίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

—

Καθ' ἃ λέγει ὁ «Ἀνατολικὸς Κῆρυξ», τὸ ναυαρχεῖον συνέστησε κατ' αὐτὰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς πλοιάρχους τοῦ «Ἀζιζιέ» καὶ δίδῃ πιστοποιητικὰ τοῖς ἐξεταζομένοις. Τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς πλοίαρχος θὰ δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας μὴ φέρων δίπλωμα περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ. Η ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ συνέρχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου Σαδιέ.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει ὅτι ἡ Α. Υ. ὁ μέγας βεζίρης ὑπέγραψε κατ' αὐτάς, διαταγῇ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Κρούπ συμβόλαιον περὶ 200 πεδινῶν τηλεβόλων, ὧν τὸ ἀντίτιμον θέλει πληρωθῇ ὑπὸ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος. Ἕτερον δὲ συμβόλαιον περὶ τριάκοντα ὁμοίων τηλεβόλων ὑπεγράφη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ μεγάλου βεζίρου, κατὰ διαταγὴν τῆς βασιλομήτορος, ἥτις εὐηρεστήθη ν' ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην τῆς δευτέρας ταύτης προμηθείας. Ἡ Α. Α. Ὑψηλότης ἀπῄτησεν ὅπως τὰ 30 τηλεβόλα ἅτινα παρήγγειλε φθάσωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ῥαμαζανίου, ἤτοι ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν τὸ πολύ.

—

Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Σάμου, τὴν κυριακὴν 30)12 ἰουλίου ἀφίκετο εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου ταύτης τὸ τὴν Α. Υ. τὸν νέον ἡγεμόνα τῆς Σάμου μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ κομίζον ἀτμόπλοιον, ἐφ' οὗ ἦν ἀναπεπταμένη ἡ ἡγεμονικὴ σημαία. Ἡ Α. Π. ὁ μητροπολίτης μετὰ τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ ἡγεμονικοῦ θρόνου ὑπεδέξαντο τὸ ἡγεμονικὸν ζεῦγος ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ μετὰ μικρὸν ἐξῆλθον πάντες εἰς τὴν πλατεῖαν ἔνθα δαφνοστεφὴς καὶ διὰ διὰ διαφόρων σημαιῶν ἐστολισμένη εἶχεν ἀνεγερθῇ ἁψίς, ἡ δὲ αὐτοκρατορικὴ ὡς καὶ ἡ ἡγεμονικὴ φρουρὰ παρατεταγμένη καὶ ὁ λαὸς συναγειγερμένος ἀπέδωκαν αὐτοῖς, διερχομένοις τὰς νενομισμένας τιμάς. Ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ὑπεδέξατο τὸ ἡγεμονικὸν ζεῦγος ὁ προσωρινῶς τὰ τοῦ εἰσαγγελέως χρέη περιβεβλημένος δήμαρχος ὅστις καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἡγεμόνα προσφώνησιν, ἥνπερ διεδέξατο ἀπάντησις τῆς Α. Υ. καὶ ἕτεραι δύο προσφωνήσεις τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ σώματος, ἃς κατέστεψαν ἐπανειλημμέναι ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἡγεμόνος ζητωκραυγαί. Τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγένετο γενικὴ καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν φωταψία, τὴν δ' ἐπαύριον ἡ Α. Υ. ὁ ἡγεμὼν ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις τῶν κυρίων προξένων καὶ τὰς συγχαρητηρίους τῶν διαφόρων ἀρχῶν καὶ σωματείων, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἀνταπέδωκεν αὐτὰς πρός τε τοὺς κυρίους προξένους, πρὸς τὸν μητροπολίτην καὶ πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἡγεμόνος ἐπρόκειτο ν' ἀναγνωσθῇ τὴν παρελθοῦσαν κυριακήν, ἐπὶ τούτῳ δ' ἐκλήθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν οἱ δήμαρχοι καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῆς νήσου.

—

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν πτυχίων τῶν ἀπολυθέντων μαθητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑλληνεμπορικῆς σχολῆς. Τῆς τελετῆς προΐστατο ὁ ἅγιος Λαρίσσης ὅστις ἀντεπροσώπευε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην παρῆσαν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τῆς ἐφορίας καὶ μέγα συνέῤῥευσε πλῆθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Λογύδρια ἐξεφωνήθησαν ὑπό τε τοῦ ἁγίου Λαρίσσης καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Παππαδοπούλου, ὅστις πρὸς τοὺς ἀπολυομένους ἀποτεινόμενος συνεβούλευσεν αὐτοὺς διὰ σοφῶν ῥημάτων. Ὁ δὲ κ. Χαλικιόπουλος, εἷς τῶν ἀποφοιτησάντων, ἀπαντῶν εἰς τὴν προσλαλιὰν τοῦ κ. διευθυντοῦ ἐξέφρασεν ἐξ ὀνόματος τῶν συμμαθητῶν εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὴν ἐφορίαν, τὸν διευθυντὴν καὶ τοὺς διδασκάλους ἀφ' ὧν τὸ εὖ εἶναι ἐκτήσαντο οἱ πτυχιοῦχοι σπουδασταί,ῥαγδαῖαι δὲ χειροκροτήσεις ἐπεκρότησαν εἰς τὰ λεχθέντα καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ πανήγυρις αὕτη τῶν γραμμάτων δι' ἧς καταπίπτει ἡ ὕσπληγξ τοῦ σταδίου τοῦ πρακτικοῦ βίου καὶ ὁ σπουδαστὴς εἰσέρχεται εἰς αὐτὸ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν εὐχῶν τῆς θρησκείας, τῆς στοργῆς τῶν γονέων καὶ τῆς ἀγάπης τῶν διδασκάλων.

Εἷς τῶν ἀποφοιτησάντων ὁ κ. Ἰακωβίδης ἀποστέλλεται εἰς Εὐρώπην παρὰ τοῦ κ. Ζαφειροπούλου ὅπως ἀποπερατώσῃ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ καὶ διδάξῃ ἐπὶ πενταετίαν ἐν τῇ Σχολῇ ἔνθα ἐξεπαιδεύθη.

Αὐθημερὸν ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν διδακτορικῶν πτυχίων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Οὕτω δὲ περατωθεισῶν τῶν ἐξετάσεων τῶν ἐν Χάλκῃ σχολῶν ἡ Α. Θ. Π. ὁ πατριάρχης καὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ θέλουσιν ἐπαναλάβει αὖθις τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

—

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ὅστις ἐξακολουθεῖ πωλούμενος εἰς ὑψηλὰς τιμάς, ἐν ἐνεργείᾳ εἰσέτι οὔσης τῆς ὑπὸ τῆς νομαρχίας ὁρισθείσης διατιμήσεως, καί τοι ἔκτοτε ὁ σῖτος καὶ τὰ ἄλευρα ὑπέστησαν ἔκπτωσιν ἐπέκεινα τῶν 10 τοῖς 0)0, καὶ ὁλονὲν ἐκπίπτουσιν. Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ τροποποιήσῃ ἡ νομαρχία τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου συμφώνως μὲ τὰς περιστάσεις, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐξακολουθῇ ὁ πτωχὸς λαὸς πληρώνων ὑπερβολικὴν τιμήν.

—

Ὁ πρώην γραμματεὺς τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ ἐμποροδικείου Ἀχμὲτ Νιγιατζῆ ἐφένδης προσεκλήθη εἰς τὴν θέσιν πρώτου γραμματέως τοῦ ἐφετείου.

—

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπηύθυνε κατ' αὐτὰς πρὸς πάντας τοὺς νομάρχας τῆς αὐτοκρατορίας ἐγκύκλιον ἀναγγέλλουσαν αὐτοῖς ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐδεμία ἀποζημίωσις πρέπει νὰ χορηγῆται τοῖς ναίβ ἀντὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ὅταν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι περιοδεύωσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ὅπως καταγράφωσι τὰς κληρονομικὰς διαδοχάς.

Ἑτέρα δὲ ἐγκύκλιος ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἀπορρέουσα ἀπαντᾷ αἴτησιν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον παρὰ τῶν διοικητῶν νομῶν τινῶν. Προὔκειτο νὰ γνωσθῇ ἂν οἱ ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ ἐργαζόμενοι πρέπει νὰ πληρόνωσιν καθὼς οἱ ἐν τοῖς αὐτοκρατορικοῖς ὑποστατικοῖς καὶ ἐργοστασίοις ἐργάται, τὸν ἐπὶ τῆς βιομηχανίας φόρον, ἢ νὰ ἦναι ἀσύδοτοι. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀπήντησε καταφατικῶς. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ διάταξις αὕτη δὲν θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς τοὺς ἀμέσως μισθοδοτουμένους καὶ διορισθέντας εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

—

Ἡ ἐπὶ δύο μῆνας παυθεῖσα τουρκικὴ ἐφημερὶς «Χουλασάτ-οὐλ-Ἐφκιάρ» ἤρξατο αὖθις ἐκδιδομένη, ἀδείᾳ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ὁ χρόνος τῆς τιμωρίας αὐτῆς.

—

Μεταξὺ τῶν ἐκτελεσάντων τὸ καθῆκον αὐτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Γαλατᾷ πυρκαϊὰν, καὶ συνεργησάντων εἰς τὴν ταχεῖαν ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς ἀναφέρονται ὁ ἑκατόνταρχος τοῦ παρὰ τῇ πύλῃ Τοπχανὲ σταθμοῦ τῆς χωροφυλακῆς Ἀλῆ ἐφένδης καὶ ὁ ἐν τῷ αὐτῷ σταθμῷ μουφετίσης Χουσεῒν ἐφένδης, οἵτινες παρελείφθησαν ἐν ταῖς δημοσιευθείσαις ὑφ' ἡμῶν πληροφορίαις, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὁποίων προσθέτομεν ὅτι τὸ πῦρ ἐξεῤῥάγη ἔκ τινος οἰκίας κειμένης εἰς Κιομουρτζῆ σοκὰκ κατοικουμένης ὑπό τινος Μοσκοβλοῦ Κατήγκως, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν οἰκοδομῶν αἵτινες ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἀνέρχεται εἰς 236.

—

Κατ' αὐτὰς συνέστη τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν ἐν Γερεδὲ, ἐν τῷ νομῷ Κασταμονῆς.

Ἡ τιμὴ ἁπλοῦ τηλεγραφήματος ὡρίσθη εἰς γρόσια ἀργυρᾶ 25.

—

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ ἐφημερίδι Βηρυτοῦ «Χαδικὰτ-ἔλ-Ἀκ-βάρ» τῆς 28 ἰουλίου:

Ὁ τηλέγραφος ἀγγέλλει ἡμῖν ὅτι αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι αἵτινες ἐπεκράτουν ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Βαγδατίου διατελοῦσιν εἰς ὕφεσιν. Ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἡμερῶν οὐδὲν θανατηφόρον κροῦσμα ἐγένετο. Ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ ἐκ Βεγγάζης βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ νόσος ἥτις ἐπέσκηψεν ἐσχάτως εἰς Μέρδζην δὲν ἦτο πανώλης, καθὼς ἐλέχθη ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐξέλιπεν ὁλοτελῶς.

Ὁ Κιαμὴλ ἐφένδης, πρόεδρος τοῦ Ἐμποροδικείου Σμύρνης ἀφίκετο εἰς Βηρυτὸν ὅπως ἐξελέγξῃ τὴν πορείαν τοῦ ἐμποροδικείου τῆς ἡμετέρας πόλεως. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ παραγάγῃ ἡ ἐξέλεγξις αὕτη τὰ προσδοκώμενα καλὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ὑποθέσεων ἐν γένει.

Τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἀποφασισάσης τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ πέμπτου στρατιωτικοῦ σώματος διὰ τυφεκίων καὶ κανονίων νέου συστήματος, καθὼς τοῦτο ἐγένετο εἰς τὰ στρατεύματα τοῦ 2ου καὶ τοῦ 3ου σώματος, τὰ κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐρχόμενα ἀτμόπλοια ἀπεβίβασαν εἰς Βηρυτὸν μέγα ποσὸν πολεμεφοδίων, τυφεκίων, κανονίων Κρούπ καὶ μυδροβόλων.

Ἀναμένεται ἡ ἀποστολὴ καὶ ἄλλων ὅπλων δι' ὧν θέλει ἀνέλθει εἰς 71 ὁ ἀριθμὸς τῶν κανονίων Κρούπ καὶ θὰ σχηματίσωσι ἐπίσης κανονοστοιχίαν ἐκ μυδροβόλων.

Αἱ κανονιοστοιχίαι αὗται συμπληρωθεῖσαι θέλουσιν ἀποσταλῆ κατόπιν εἰς Δαμασκόν, ὅθεν θὰ διανεμηθῶσι μεταξὺ τῶν διαφόρων θέσεων ἃς θέλει καταλάβει ὁ στρατὸς ἐν τῷ νομῷ.

—

Καθ' ἃ ἀναγγέλλει τὸ «Χαδαβενδικιὰρ» ἡ ἐν τῷ ὁμονύμῳ νομῷ ἔφιππος χωροφυλακὴ ὡπλίσθη διὰ τουφεκίων Winchinster ἅτινα ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἠγόρασεν ἐκ τῆς ὁπλαποθήκης τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διὰ τῶν προσδιωρισμένων εἰς τὰ ἔξοδα τῆς χωροφυλακῆς κεφαλαίων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ νομοῦ.

Ἡ αὐτὴ δ' ἐφημερὶς ἀναφέρει ὅτι ἐν Κιουτάχιᾳ σκαπτομένων τῶν θεμελίων ἀρχαίου ὀθωμανικοῦ τεμένους, ἀνεκαλύφθη χαλκοῦν ἀγγεῖον σχῆμα εἶχον φερέτρου, καθὼς καὶ δίσκος ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου μετ' ἀραβικῶν ἐπιγραφῶν. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἐστάλησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

—

Πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἀπὸ Μουνδανίων εἰς Προῦσσαν μεταβαινόντων ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ὁδὸς ἀνετέθη εἰς τὴν ἐπιτήρησιν ἑνὸς ἑκατοντάρχου ὅστις θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ οὐλαμὸν ἐφίππων χωροφυλάκων. Ὡς καπάλυμα δὲ αὐτῶν ὡρίσθη ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ σταθμός.

—

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Ῥουστσουκίου, ἡ ἐκεῖ ὁμογενὴς κοινότης μεθ' ὅλην τὴν σμικρότητα αὐτῆς εὐμοιρεῖ κοινοτικοῦ σχολείου, ἐνῷ 35 τέκνα ὁμογενῶν διδάσκονται τὰ ἐγκύκλια μαθήματα καὶ ἑλληνικὰ μέχρι τοῦ Πλουτάρχου ὑπὸ τοῦ ἱερέως τῆς κοινότητος, ὅστις πρὸς τὸ ἱερουργεῖν καὶ ψάλλειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀνενδότως ἀσχολεῖται καὶ εἰς τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ διδασκαλικὰ καθήκοντα.

Οἱ εἰρημένοι μαθηταὶ ἐξετασθέντες ἐσχάτως ὑπὸ παρεπιδήμου κυρίου εἰς διάφορα ἐκ τῶν διδαχθέντων αὐτοῖς μαθημάτων, οὐ μόνον τὴν εὐφυΐαν αὐτῶν καὶ τὸν πρὸς τὴν μάθησιν πόθον ἐτεκμήραντο, ἀλλ' ἐπεβεβαίωσαν διὰ τῶν εὐχερῶν ἀπαντήσεών των καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μέριμναν τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

—

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κυδωνιῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6)18 ἰουλίου.

«Πρὶν ἡ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ἡ πριγκήπισσα Δεβδιδὲ ἐδωρήσατο ἀνὰ ἓν χρυσοῦν ὡρολόγιον τοῖς κ. κ. ὑποπροξένοις τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ Ἰταλίας. Ἀνεχώρησε δ' ἐντεῦθεν τὸ παρελθὸν σάββατον διευθυνομένη εἰς Σμύρνην.

»Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐγένετο ἐπιτυχῶς αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα παρθεναγωγείου.»

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Ἑλληνικῆς πρεσβείας.

Φέρει εἰς εἴδησιν τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ὅτι ἡ Νομαρχία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπληροφόρησε τὴν Ὑψηλὴν Πύλην ὅτι κατὰ παράβασιν τῆς δημοσιευθείσης ἐν ταῖς ἐφημερίσι διαταγῆς οἱ ἔμποροι ξένοι ὑπήκοοι ἐξακολουθοῦσι νὰ μεταχειρίζωνται τὸν πῆχυν (ἐνταζέ).

Ἡ χρῆσις τοῦ ἐργαλείου τούτου ἀπηγορεύθη διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ μετρικοῦ συστήματος. Διὸ παραχωρεῖται δίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς 4]16 τρέχοντος ἵνα τὸ μέτρον καὶ ὁ πῆχυς (ἀρσὶν) χρησιμεύωσιν εἰς τοὺς ἐμπόρους ὡς ἐργαλεῖα καταμετρήσεως δεόντως ἐσφραγισμένα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς. Προσκαλοῦνται δὲ συγχρόνως νὰ ἐπαληθεύσωσι καὶ σφραγίσωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ των ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ εἰδικῷ καταστήματι τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.

Πέραν Κων]πόλεως, τῇ 8 ἰουλίου 1874.

Ὁ γεν. πρόξενος διευθυντὴς
(Ὑπογ.) **Κ. ΑΣΣΕΛΟΣ.**

—

Ἐν Βενετίᾳ ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς τὸ πρῶτον τεῦχος «Συλλογῆς ἑλληνικῶν ἀνεκδότων, ἐπιστασίᾳ Κωνσταντίνου Τριανταφύλλη καὶ Ἀλβέρτου Γραππούτου» περιέχον ἀνεκδότους διατριβὰς καὶ ὁμιλίας τοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Καντακουζηνοῦ, περὶ τὰ μέσα τοῦ 14ου αἰῶνος ἀκμάσαντος πεπωνύμου πατριάρχου Φιλοθέου. Ἡ συλλογὴ αὕτη, ἔργον ἐθνωφελὲς καὶ καθ' ὅλα ἄξιον τῆς συνδρομῆς τῶν Ἑλλήνων, παρέχει πάντα τὰ ἐχέγγυα τῆς εὐδοκιμήσεως, καθ' ὅσον ἀμφότεροι οἱ ἐκδόται εἶναι διακεκριμένοι λόγιοι· ὁ μὲν κ. Τριανταφύλλης ὡς καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἐν Βενετίᾳ πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐσχάτως δὲ τιμηθεὶς τῷ διδακτορικῷ ἀξιώματι παρὰ τοῦ ἐν Παταυΐῳ πανεπιστημίου, ὁ δὲ κ. Γραπποῦτος, ὡς διαπρεπέστατος ἑλληνιστὴς καὶ δοκιμώτατος ἀρχαιολόγος. Οἱ φιλότιμοι ἐκδόται διανοοῦνται νὰ δημοσιεύσωσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκεῖνα ἰδίως τὰ χειρόγραφα ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν ἱστορίαν, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν φιλολογίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Θὰ ἐκδίδωσι κατ' ἔτος τέσσαρα τεύχη ἐκ διακοσίων περίπου ἕκαστον σελίδων· ἡ δὲ ἐτησία συνδρομή, πληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ πρώτου τεύχους, εἶναι φράγκα 20. (Κλειώ).

—

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Γαλαζίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2)14 ἰουλίου.

Νέας πάλιν ἑορτὰς καὶ πνευματικὰς πανηγύρεις σπεύδομεν ν' ἀναγγείλωμεν τοῖς φιλομούσοις τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Νεολόγου», τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἀναγνωστηρίου» καὶ τὰς δημοσίους ἐξετάσεις τοῦ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας κοινότητος συντηρουμένου «σχολείου τῶν ἀπόρων». Μεγίστην ἀληθῶς ὁ ἁπανταχοῦ γῆς εὑρισκόμενος Ἕλλην αἰσθάνεται τὴν χαρὰν ἀναγινώσκων τὰς διαφόρους ἐκθέσεις περὶ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, οὓς οἱ μακρὰν τοῦ κέντρου ὁμόφυλοι ἀγωνίζονται, καί, εἴτις που, τῶν ἐν τῇ ἔσω Ἑλλάδι πολιτευομένων τὰς ἐλλειψότητας καθορῶν, ψυχρότερον πρὸς τὰ πάτρια διάκειται, ἀνακουφίζει ἑαυτόν, καὶ τοὺς πολιτευομένους κατὰ μέρος ἀφίνων ὀργᾷ πρὸς μίμησιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀδελφῶν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Προχθὲς κυριακὴν (30 παρελθ. μηνὸς), περὶ τὴν 10 1)2 π. μ. μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν πλῆθος πολὺ ὁμογενῶν συνωστίζετο ἐν τῇ ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ εὐπρεπῶς κεκοσμημένῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀναγνωστηρίου. Ψαλέντος δὲ μετὰ πολλῆς τῆς κατανύξεως ἁγιασμοῦ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων ἱερέων, ἀνέστη ὡς ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς ὁ κύριος Τοπάλης καὶ ἀφοῦ δι' ὀλίγων ἐξέθηκε τὰς ἀφορμὰς τῆς συστάσεως καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Ἀναγνωστηρίου, παρεχώρησε τὸν λόγον εἰς τὸν ἀγορητὴν τῆς ἡμέρας κύριον Σκαλτσούνην, ὅστις ὡς θέμα λαβὼν τὸν βίον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν καὶ μετὰ πολλῆς τῆς κρίσεως «ποῖα εἶναι τὰ μέσα τὰ ἠθικοποιοῦντα τὴν κοινωνίαν ἐν γένει καὶ τὴν οἰκογένειαν μερικώτερον», ἐννοῶν τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην τῶν συγγραμμάτων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῶν ἄλλων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἅπερ οἱ μὲν ξένοι θαυμάζουσι καὶ τιμῶσιν, ἡμεῖς δὲ παρορῶμεν προτιμῶντες τούτων τὰ ὀθνεῖα καὶ μηδαμῶς ἐποικοδομοῦντα μυθιστορήματα, δι' ὧν καὶ εἰς ἠθικὴν διαφθορὰν κατολισθαίνομεν. Καὶ ὅμως, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ κύριος Σκαλτσούνης, δὲν πρέπει νὰ ἀπελπιζώμεθα. Ἀλλ' ἀναλογιζόμενοι ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν ἡμέραις πονηραῖς, ἐν αἷς πᾶν ἄλλο ἔθνος ἤθελεν ἐξαφανισθῆ, διετήρησε θρησκείαν καὶ γλῶσσαν, ἀνέπτυξεν αἰσθήματα ἀνεξαρτησίας καὶ κατώρθωσεν ἀπὸ τοῦ τάφου ἐξελθὸν νὰ συγκροτήσῃ τὸ ἐλεύθερον ἑλληνικὸν βασίλειον, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ Ἑπτάνησος ὑπὸ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ Ἄγγλους οἵτινες κατεδίωκον τὴν γλῶσσαν κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ αὐτήν, πρέπει νὰ ἔχωμεν δι' ἐλπίδος ὅτι διὰ τῆς συγκροτήσεως φιλολογικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν συλλόγων, ἀδελφοτήτων, ἀναγνωστηρίων καὶ τῶν τοιούτων θέλει ἐπιτευχθῆ ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ αὐτοῦ εὐδαιμονία. Πρέπει λοιπόν, προσέθηκε τελευτῶν ὁ ῥήτωρ, νὰ συνεργῶμεν πάσῃ δυνάμει εἰς προαγωγὴν τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων, ἀφ' ὧν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος κρέμαται τὸ μέλλον καὶ ἡ δόξα τοῦ ἔθνους.

Μόλις δ' εἰπὼν ταῦτα ἐκαθέζετο, εὐφημούντων καὶ χειροκροτούντων τῶν ἀκροατῶν, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου» κ. Α. Βενιέρης ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ ἀναγνωστηρίου, τὴν ἵδρυσιν δηλονότι ἑλληνικοῦ παρθεναγωγείου ἐνταῦθα, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ κατὰ τὰ ἐνόντα αὐτῷ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἐκήρυξεν «ὅτι προσφέρει ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀναγνωστηρίου Γαλαζίου φλωρία ἑκατόν». Ζωηραὶ ἀνευφημίαι καὶ χειροκροτήσεις ὑπεδέχθησαν τοὺς λόγους τούτους τοῦ φιλοπάτριδος κ. Βενιέρη, μεθ' ὃν καὶ πολλοὶ τῶν παρόντων ἐνέγραψαν διάφορα ποσά. Ἐπελθούσης δ' ἡσυχίας, ὁ εὐπαίδευτος κ. Α. Πασχάλης διὰ λογυδρίου ἱκανῶς ἐνθουσιαστικοῦ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν κ. Σκαλτσούνην καὶ κατὰ τὰ προσυντεθειμένα ἀνεκήρυξεν αὐτὸν ἐπίτιμον μέλος, προσθεὶς ὅτι θεωρεῖ εὐτύχημα διὰ τὸν ἔξω ἑλληνισμὸν τὴν κατὰ καιροὺς διέλευσιν τοιούτων ἀνδρῶν, διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὁποίων ὁ πρὸς τὸ κέντρον δεσμὸς ἀῤῥηκτότερος γίγνεται. Οὕτως ἔληξεν ἡ ἑορτὴ αὕτη τῶν ἐγκαινίων τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἀναγνωστηρίου», παρ' οὗ πολλοὺς καὶ γενναίους ἀπεκδεχόμεθα τοὺς καρπούς.

Ἀμέσως δὲ μετ' αὐτὴν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ «σχολείου τῶν ἀπόρων», περὶ τοῦ ὁποίου ὅμως, ἵνα καλῶς ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἵδρυται, πρέπει νὰ καταβληθῇ μεγαλειτέρα φροντίς. Κατὰ τὴν σύντομον ἔκθεσιν τοῦ διδασκάλου κ. Π. Μιχαηλίδου οἱ εἰς αὐτὸ φοιτῶντες παῖδες ἔφθασαν κατὰ τὸ δεύτερον τοῦτο σχολικὸν ἔτος τὸν ἀριθμὸν 80, ὥστε, ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνῶσται, δὲν πρόκειται περὶ παρωνυχίδος· διότι ἂν μὴ τὸ σχολεῖον τοῦτο ὑπῆρχεν, ἀδυνάτου οὔσης τῆς δωρεὰν φοιτήσεως καὶ τῶν 80 εἰς τὰ ὑπάρχοντα δύο ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, οἱ ἑλληνόπαιδες οὗτοι ἢ θὰ περιεφέροντο συναγελαζόμενοι καὶ συνδιαφθειρόμενοι εἰς τὰς ἀγυιάς, ἢ θὰ ἐφοίτων εἰς τὰ ξένα σχολεῖα, ἔνθα ἐκφυλιζόμενοι καὶ αὐτὴν τὴν μητρικὴν των θ' ἀπέβαλλον γλῶσσαν. Οἱ μαθηταὶ ἀπήντησαν ἀρκετὰ καλῶς εἰς τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων ὁ κ. Βενιέρης ἐδήλωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κοινότητος ὅτι «ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σεπτεμβρίου παραλαμβάνει πάλιν πέντε ἐκ τῶν ἀπορωτέρων μαθητῶν ἵνα διατρέφῃ καὶ ἐκπαιδεύῃ αὐτοὺς ἐν τῷ «Ἑλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ». Νέαι πάλιν ἀνευφημίαι ἐπηκολούθησαν καὶ τὸ νέον τοῦτο καὶ ζωηρὸν δεῖγμα τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων καὶ εὐγενῶν διαθέσεων τοῦ ἀνδρός. Ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἐπιπροστιθέμεθα, καὶ διότι φοβούμεθα μὴ δι' ἀπειρίαν σμικρύνωμεν τὴν ἀξίαν τῶν πατριωτικῶν τούτων πράξεων, καὶ διότι ὅπου τὰ πράγματα αὐτὰ μονονουχὶ φωνὴν ἀφιᾶσιν, οἱ λόγοι μάταιοι φαίνονται καὶ κενοί.

Τὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίᾳ τὰ τηλεγραφικῶς περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ ἀγγελθέντα κατετάραξαν, ὡς εἰκός, τὰ πνεύματα καὶ τῶν μᾶλλον ἀδιαφόρων ὁμογενῶν, καὶ εἰς λυπηρὰς σκέψεις λυπηρότερα ἐχούσας τὰ ἐξαγόμενα ἐνέβαλον αὐτούς. Πόσον μακαρία ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, ἐν ᾗ οἱ μὲν κυβερνῶντες μακρὰν ἀφέντες τὰ ἀτομικὰ πάθη καὶ τὰς πολιτικὰς ἀσχημίας ὅσαι ἀνεξάλειπτον προσάπτουσιν αὐτοῖς κηλῖδα σωφρονήσουσιν, οἱ δὲ κυβερνώμενοι ἕξουσι τὸ εὐτύχημα νὰ καταγίνωνται ἀμέριμνοι εἰς τὰ εἰρηνικὰ των ἔργα, ἀφ' ὧν καὶ ἑαυτοῖς καὶ τῇ πολιτείᾳ καθόλου τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν εὐδαιμονίαν προσπορίσουσιν! Ἀλλ' ἆρά γε ἡ τόσον μακαρία αὕτη ἐποχὴ θὰ φθάσῃ ποτέ;

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ.

ΣΜΥΡΝΗ, 6/18 ἰουλίου.—Μετ' οὐ πολὺ ἡ προκυμαία τῆς Σμύρνης ἀποπερατοῦται, μανθάνομεν δὲ ὅτι ἡ ἑταιρία σύμφωνα πρὸς τὸ πρόσθετον ἄρθρον τοῦ φιρμανίου της, θέλει εἰσπράττει δικαίωμα φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως πραγματειῶν καθ' ὅλην τὴν περίμετρον τῆς Σμύρνης, ἤτοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τὰ ἐντεῦθεν τοῦ παραθαλασσίου φρουρίου, περιλαμβανομένης τῆς Μενεμένης (σκάλας), Περαίας, κτλ., μόνον δὲ ἔκτασις 100 πήχεων ἀφίνεται ἐλευθέρα πρὸ τοῦ τελωνείου. Ἀγνοοῦμεν πότε θὰ ἀρχίσῃ νὰ εἰσπράττῃ τὰ δικαιώματα, ἀλλ' οἱ ἔμποροι τῆς Σμύρνης θεωροῦσιν ἐπαχθὲς τὸ μέτρον τοῦτο.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς τοῦ ἡμετέρου νομοῦ, ὅστις εἶχε μεταβῆ μέχρις Ὀδεμησίου πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, τὴν Κυριακὴν μ. μ. ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα.

Ἡ ἐκδρομὴ τοῦ Ἰβραὴμ βέη ἐπέφερε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, διότι ἠνάγκασεν ἅπαντας τοὺς λῃστὰς νὰ παραδοθῶσιν, ἔφερε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς λῃστὰς Δουμὰν ὀγλοῦ Ὀμέρ, Χατζῆ Σαρὴ Μεχμέτ, Χατζῆ Μολλὰ ὀγλοῦ Ἰβραὴμ, Τζουτζὲ ὀγλοῦ Μεχμέτ, Σουλεϊμὰν Γκιουλιστὰν ὀγλοῦ Μαχμοὺτ ὀγλοῦ Χατζῆ Σαρὴ, Χατζῆ Κιοσόγλου, Σεχὴρ ὀγλοῦ Μεχμέτ, Τσακάλογλου Χουσεΐν, Χατζῆ Ἀλήογλου Μεχμέτ.

Πρὸς τούτοις συνέλαβε καὶ τοὺς ἑξῆς λῃστάς, οἵτινες πολλοὺς διαβάτας εἶχον γυμνώσει πέριξ τοῦ Τουρμπαλῆ καὶ Κοσμπουνάρ· ἤτοι τὸν Ἰτζερλῆ Ἀπτοὺλ Ῥαχμάν, τὸν Μεχμὲτ καὶ Ἰσμαὴλ τσαοὺς καὶ τὸν ντελῆ Ἀχμέτογλου Χασάν, ὡς καὶ τοὺς λῃσταποδόχους Μπατζαξήζογλου Χαλὴλ καὶ Μεχμέτ.

Ἐπίσης συνέλαβε καὶ τὸν φοβερὸν κακοῦργον Κατζὲρ Χαλὴλ ὀγλοῦ Ἀβτζῆ Ἀχμέτ, ὃν μάτην ἀπὸ δωδεκαετίας κατεδίωκον μετὰ δύο ἄλλων ὀπαδῶν του, καί τινα ζωοκλέπτην Δημήτριον.

Οἱ κακοῦργοι οὗτοι ἐφυλακίσθησαν καὶ ἤδη ἤρξαντο αἱ ἀνακρίσεις των.

Ἐν τῇ γείτονι Μαγνησίᾳ συνέβησαν σπουδαῖαι ὁπωσοῦν ταραχαὶ διὰ τὴν ἑξῆς αἰτίαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 28ης λήξαντος μηνὸς εἶχε γίνει ἄφαντον κοράσιον πενταετὲς Ὀθωμανοῦ, οἱ δὲ γονεῖς μάτην ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀνεζήτησαν αὐτὸ ἔν τε τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ περιχώρῳ· μόλις τὴν ἑσπέραν τῆς δευτέρας εὑρέθη τὸ πτῶμά του εἴς τινα μικρὰν λίμνην ἢ μᾶλλον τέλμα πλησίον τῆς πόλεως, ἡ δὲ φήμη ἀπέδωκε τὸν φόνον εἰς τοὺς Ἑβραίους, καθόσον ἐῤῥέθη ὅτι εἴς τινα μέρη τοῦ σώματος, πλησίον τοῦ λάρυγγος καὶ εἰς τὰς χεῖρας, ἔφερε στίγματα. Ἡ φήμη αὕτη ἠρέθισε τοὺς Ὀθωμανοὺς ἰδίως, οἵτινες ἤρξαντο νὰ κατακραυγάζωσι καὶ ν' ἀπειλῶσι· γυναῖκες δέ τινες ἐκ τῶν τοῦ ὄχλου ἤκισαν καὶ ἔδειραν τοὺς εἰς χεῖρας των ἐμπεσόντας Ἑβραίους.

Ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς τρίτης, ὅτε ἐγνώσθη ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πτώματος τοῦ δυστυχοῦς κορασίου, ἔσπευσε νὰ διατάξῃ ἀνακρίσεις καὶ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας, ἀποστείλασα χωροφύλακας εἰς τὰς ἑβραϊκὰς συνοικίας, καὶ συγχρόνως διέταξε τὸν νομάρχην νὰ κάμῃ αὐτοψίαν ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἀγνοοῦμεν τί ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἡ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτήν.

Αἱ ταραχαὶ εὐτυχῶς κατέπαυσαν, καὶ ἡ ἐξουσία συνέλαβε τοὺς πρωταιτίους, ὡς καὶ Ἑβραῖόν τινα, ὁ ὁποῖος ὁπλισθεὶς ἠθέλησε καὶ νὰ προκαλέσῃ ἴσως ταραχὰς μεγαλητέρας. Καὶ ἕτερος Ἑβραῖος εἶχεν ὁπλισθῆ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἀλλ' ἐννοήσας ὅτι καταζητεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐκρύβη ἢ ἔφυγεν.

Ἡ διαγωγὴ τῶν ἡμετέρων κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀποδεικνύεται ὑπερτέρα παντὸς ἐπαίνου· διότι οὐ μόνον οὐδὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ταραχάς, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας προσεπάθησαν νὰ συνδιαλλάξωσι τὰ πνεύματα. Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἐφέσου διὰ καταλλήλων νουθεσιῶν συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὸ νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς ἁπλουστέρους ἀπὸ πάσης ἀταξίας.

Καὶ πρὸ ἡμερῶν πολλῶν εἶχε φονευθῆ ἕτερος ὀθωμανόπαις, τριῶν ἐτῶν ἄῤῥεν, οὗ τὸ πτῶμα εἶχεν εὑρεθῆ ἐντὸς φρέατος.

Τὸ δημογεροντικὸν λεγόμενον ζήτημα ἀπὸ πολλοῦ ἔμενεν ἐκκρεμές, καὶ ἡ γενικὴ διοίκησις ὤφειλε νὰ προσκαλέσῃ ἐσχάτως τὴν καθ' ἡμᾶς μητρόπολιν, ἵνα ἐνεργήσῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων παρὰ τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις. Ὡς γνωστόν, πρό τινος εἶχε γίνει ἐκλογή, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκλεχθέντων δὲν ἐδέχθησαν· διὸ τὴν ἀπελθοῦσαν τρίτην νέα συνεκλήθη συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν δημογερόντων· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐσχηματίσθη ἀπαρτία, τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως συνῆλθον τὴν ἐπιοῦσαν καὶ ἐξελέξαντο τὴν νέαν δημογεροντίαν ἐκ τῶν ἑξῆς προσώπων.

Χα. Ν. Γιαννάκογλους.—Α. Κασάπογλους.—Γ. Συμεών.—Η. Ἀκάσογλους.—Ν. Χρυσός.—Μ. Δημήτογλους.—Θ. Χα. Γεωργίου.—Σερ. Τοραμάνογλους.—Ι. Τζοσκιούνογλους.—Π. Γούναρης.—Χ. Χαράλαμπος Τζουρουκτζόγλους.—Χα. Μιχ. Καζάζης.

Ἡ ἐκλογὴ εἶναι ὄντως καλή.

(Ἀμάλθεια).

—=—

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28)10 ἰουλίου.

Πρὸ πολλοῦ στερούμεθα βροχῆς, ἧς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ὁ τόπος καὶ ἰδίως οἱ ἀραβόσιτος, ὁ κυριώτερος οὗτος πόρος τῶν πέριξ γεωργῶν, καὶ τούτου ἕνεκα ὁ καύσων εἶναι ὑπερβολικὸς καὶ ἀνυπόφορος.

Τὴν 16)28 παρελθόντος ἰουνίου ἡμέραν κυριακὴν περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ δέκα καὶ τρεῖς κακοῦργοι εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐκ διακοσίων καὶ πεντήκοντα οἰκιῶν συνιστάμενον χωρίον Μόλισταν, ὅπερ ἀπέχει τρεῖς ὥρας τῆς Κονίτσης καὶ δεκαπέντε τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἐλεηλάτησαν τὴν οἰκίαν τοῦ Ζιόγα, ἑνὸς τῶν προὐχόντων τοῦ χωρίου τούτου. Ἡ συμμορία αὕτη συνέλαβεν ἐκτὸς τοῦ χωρίου τὸν ἀγροφύλακα τὸν ὁποῖον ἐβίαζε νὰ δείξῃ τὴν οἰκίαν τοῦ εἰρημένου Ζιόγα, καὶ ἐπειδὴ οὗτος ἠρνεῖτο προσποιούμενος ἄγνοιαν, ἐξυλοκοπήθη ἀνιλεῶς καὶ δέσμιος ἠναγκάσθη νὰ προπορευθῇ. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κτίσται καὶ ὡς ἐκ τῆς ὥρας τοῦ ἔτους ἀπουσιάζουσιν οἱ πλεῖστοι, οἱ δὲ ὀλίγοι, οἱ ἐν τῷ χωρίῳ εὑρισκόμενοι, κατελήφθησαν ἐξ ἀπροόπτου, ἐνῷ ἐξήρχοντο τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἵνα ἔτι μᾶλλον πτοήσωσιν αὐτοὺς οἱ κακοῦργοι καὶ διασκορπίσωσιν, ἄλλους μὲν ἐκτύπησαν, καὶ ἄλλους ἠπείλησαν, καὶ ἐπὶ τέλους εἰσῆλθον εἰς τὴν εἰρημένην οἰκίαν ἀφέντες τρεῖς ἐξ αὐτῶν ὡς φύλακας μακρὰν αὐτῆς, τρεῖς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας, οἱ δὲ λοιποὶ εἰσελθόντες ἐζήτουν τὸν οἰκοδεσπότην, ὅστις εὐτυχῶς ἀπῆν εἰς Κόνιτσαν, καὶ εὗρον μόνον τὴν μικροτέραν νύμφην του (διότι ἡ σύζυγός του κατώρθωσε νὰ φύγῃ εἰποῦσα ὅτι εἶναι ξένη, ἣν καὶ ἐτραυμάτισαν εἰς διάφορα μέρη καὶ κατὰ τὸν λαιμόν. Ἀφοῦ δ' ἐπὶ δύω ὥρας διέμειναν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ διηρεύνησαν τὰ πάντα ἀφεῖλον πᾶν ὅ,τι εὗρον εἰς χρήματα καὶ εἰς σκεύη πολύτιμα, ἀξίας ὅλα ὁμοῦ 150 περίπου λιρῶν καὶ ἀπῆλθον ἀνενόχλητοι.

Ἡ εἴδησις ἐδόθη τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης εἰς τὸν καϊμακάμην Κονίτσης, ὅστις ἐξῆλθε μετά τινων χωροφυλάκων πρὸς καταδίωξιν τῶν κακούργων.

Χθὲς ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἀνωτέρου ὀθωμανικοῦ ἐκπαιδευτηρίου (μεκτέπι ῥουσδιέ) τῆς πόλεως ἡμῶν, εἰς τὰς ὁποίας παρευρίσκοντο ἡ Α. Ε. ὁ γενικὸς διοικητὴς τοῦ βιλαετίου Μουσταφᾶ Ἀσὶμ πασσᾶς μεθ' ὅλων τῶν ἀνωτέρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ἐνδοξ. Γιαγιάμπεης καὶ οἱ ἐν τέλει ὀθωμανοὶ καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἐξ αὐτῶν· ἐκ δὲ τῶν ἐν τέλει χριστιανῶν ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς κ. Ἀλέξανδρος. Οἱ μαθηταὶ προσήρχοντο κατὰ τάξεις καὶ διεκρίνοντο διὰ τὸ κόσμιον καὶ σεμνοπρεπὲς τοῦ ἤθους καὶ διὰ τὰς προσφυεῖς ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν διδασκάλων των· ὅθεν οἱ πάντες ἔμειναν εὐχαριστημένοι διὰ τὰς προόδους αὐτῶν. Αἱ δὲ τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς ἐξετάσεις ἄρχονται τὴν προσεχῆ κυριακήν, ἐφ' ᾧ καὶ γίνονται αἱ δέουσαι προετοιμασίαι.

Τὸ ἀρχιερατικὸν ζήτημα μένει εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Οἱ ἀποσχισθέντες ἐκ τῆς λέσχης «Προόδου» συνέστησαν ὁριστικῶς ἄλλην λέσχην τὴν «Ὁμόνοιαν» καὶ ἐξελέξαντο καὶ τοὺς κοσμήτορας αὐτῆς.

—=—

ΚΥΠΡΟΣ.—Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Λεμησσοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30)12 ἰουλίου..

Τῆς ἐποχῆς ταύτης γενικῶς καθιερωμένης διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν σχολείων, ἐπιχειρῶ σήμερον τὴν περιγραφὴν αὐτῶν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτήρια, ἀρξαμένων τῶν μὲν τοῦ σχολαρχείου τὴν παρελθοῦσαν κυριακήν, τῶν δὲ τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ σήμερον τῶν τοῦ παρθεναγωγείου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ περὶ τούτων περιγραφὴ οὐδαμῶς ὁμοιάζει πρὸς τὰς ἀλλαχόθεν ἐξαγγελλομένας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὐχαρίστους εἰδήσεις.

Μεθ' ὅλην τὴν δραστηριότητα καὶ τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς οἱ διδάσκαλοι τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτηρίων κατέβαλον καὶ καταβάλλουσιν, εἰς πιστὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν παρέστησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις μόνοι οἱ ἔφοροι καὶ 8 πολῖται, τὴν δὲ δευτέραν καὶ τρίτην ὁ μέγας οὗτος ἀριθμὸς ἠλαττώθη, μέχρις οὗ τὴν τετάρτην, ἐπειδὴ μόνοι οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ ἀπέμειναν, ἔληξαν αἱ ἐξετάσεις, τουτέστιν ἀπεπέμφθησαν οἱ μαθηταὶ ἀνεξέταστοι. Ἐν δὲ τῷ ἀλληλοδιδακτικῷ σχολείῳ ἐξητάσθησαν μόνον 8 μαθηταί, οἱ δὲ λοιποί, ὡς μήτε ἐφόρου μήτε τῶν πολιτῶν τινος ἀξιώσαντος νὰ παρευρεθῇ, ἀπεπέμφθησαν ἐπίσης. Τοιαύτη περὶ τὰ γράμματα ἀδράνεια κατέλαβε τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, ὥστε ἀντὶ νὰ θυσιάσωσιν ὥρας τινὰς καὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις, ὅπως οὕτω καὶ τὴν τῶν μαθητευόντων ἅμιλλαν διεγείρωσι καὶ τὸν ζῆλον τῶν διδασκάλων ἀναζωπυρήσωσιν, ἐνθαῤῥύνοντες αὐτοὺς βλέποντας ἐκτιμωμένους τοὺς κόπους των, προτιμῶσι νὰ κάθηνται εἰς τὰ καφφενεῖα καὶ νὰ συνομιλῶσιν ἢ νὰ παίζωσιν.

Ἡ τοιαύτη τῶν Λεμησσίων πρὸς τὰ γράμματα ψυχρότης, ἐν ἐποχῇ μάλιστα καθ' ἣν πανταχόθεν οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν ἁμιλλῶνται τίνες εὐθαλεστέρους τῶν γενναίων αὐτῶν ἀγώνων νὰ ἀποκομίσωσι καρπούς, ἥτις εἰς μεγίστην ἀθυμίαν ἐμβάλλει πάντα φίλον τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προόδου, πιστεύομεν ὅτι θέλει λάβει τοῦ λοιποῦ ἐναντίαν τροπήν, ἡ δὲ μαθητιῶσα νεολαία ὑπὲρ ποτε μείζονα φιλοτιμίαν ἐπιδεικνυμένη θέλει διαψεύσει καὶ διαλύσει τὴν πλάνην τῶν ὀφειλόντων νὰ ἐνθαῤῥύνωσιν αὐτὴν συμπολιτῶν μας.

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν, ἐπέτειον τῆς λογοδοσίας τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἡνωμένων ἐκκλησιῶν τῆς ἁγίας Νάπας καὶ ἁγίου Ἀνδρονίκου, οἱ τέως ἐπίτροποι αὐτῶν κύριοι Κ. Κίζος, Μ. Μαυροσκούφης, Π. Λανίτης καὶ Γ. Μαλικίδης ἐτέλεσαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου τὴν λογοδοσίαν αὐτῶν. Οἱ κύριοι οὗτοι ἀπὸ δύο ἐτῶν διατελοῦντες ἐπίτροποι καὶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐκκλησιῶν ἀναδείξαντες περίσσευμα ἀνώτερον τῶν προσδοκιῶν τῶν ἐνοριτῶν, ἀσφαλίσαντες δὲ προσέτι καὶ διὰ δευτέρας ὑπογραφῆς τὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὀφειλόμενα, εἰσὶν ὑπέρτεροι παντὸς ἐπαίνου διὰ τὸν ἄοκνον καὶ τὸν ἀκάματον αὐτῶν περὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας πραγμάτων ζῆλον. Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων εὐπαίδευτος κ. Γ. Μαλικίδης ἀπέδειξεν ὅτι μετὰ τετραετίαν θὰ συντηρῶνται ἐκ τοῦ τόκου τοῦ χρηματικοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐκκλησίας, ἀνερχομένου εἰς 158 χιλιάδας γροσίων, τὰ τῆς πόλεως σχολεῖα, ἅτινα σήμερον ἐξ ἰδιωτικῶν συνεισφορῶν ἐξαρτώμενα στεροῦνται διαρκοῦς καὶ μονίμου συντηρήσεως. Ἐν τῷ εὐφραδεῖ αὐτοῦ λόγῳ ἀφορμὴν λαβὼν ὁ ἀξιότιμος κ. Μαλικίδης ἐκ τοῦ περὶ τῶν σχολείων θέματος αὐτοῦ παρώτρυνε τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ ἵνα μιμούμενοι τὰς λοιπὰς ὁμογενεῖς κοινωνίας συστήσωσιν ἂν οὐχὶ σύλλογον ἢ λέσχην, τοὐλάχιστον ἀναγνωστήριόν τι ἔνθα ὡς εἰς κοινὸν κέντρον συνερχόμενοι νὰ φωτίζωσιν ἑαυτοὺς καὶ νὰ διασκέπτωνται περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. Μετὰ τὸ τέλος τῆς λογοδοσίας προέβησαν εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκλεγέντων διὰ πλειονοψηφίας τῶν αὐτῶν προσώπων, καίπερ ἐπιμόνως ζητησάντων ν' ἀπαλλαχθῶσι τῆς ἐπιτροπεύσεως ταύτης ὅπως ἡσυχάσωσιν.

Ἡ πρὸ πολλοῦ λυμαινομένη τὴν ἀτυχῆ νῆσον ἡμῶν νόσος εὐφλογία ἐπιτείνεται ὁσημέραι, πρὸ πάντων ἐν Κτήματι, Λεμησσῷ, Λάρνακι καὶ Βαρωσίῳ· ἐν τῇ τελευταίᾳ μάλιστα πόλει ἐκ μιᾶς μόνον οἰκογενείας ἀπέθανον πέντε παιδία.

—=—

ΚΡΗΤΗ. Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἡρακλείου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2/14 ἰουλίου.

Μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νέου ἐπὶ τῶν γεννημάτων φόρου καὶ εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε προνομιούχους κατοίκους τῆς νήσου ἡμῶν ἡ Α. Ε. ὁ γενικὸς ἡμῶν διοικητὴς Ῥεοὺφ πασσᾶς ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ περιέλθῃ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς, ἵνα καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ἴδῃ τὴν ἀληθῆ τοῦ τόπου κατάστασιν, ἥτις, μεθ' ὅλην τὴν διαθρυληθεῖσαν ἐφέτος εὐφορίαν, δὲν φαίνεται πολὺ ἀνθηρά. Ἡ ἐπικρατοῦσα μάλιστα ἀπὸ τοῦδε γνώμη εἶναι, ὅτι ὁ τόπος ἡμῶν θὰ ὑποφέρῃ βραδύτερον πολλῷ πλέον, ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὡς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν γεννημάτων. Λέγουσι μάλιστα ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ φορτηγὰ ζῶα καὶ οἱ ἀροτῆρες βόες θὰ πάθωσιν ἐκ ταύτης, διότι καὶ τὸ ἄχυρον ἐγένετο ὀλίγιστον. Τοῦτο φαίνεται προβλέποντες καὶ οἱ χωρικοί μας ἤρχισαν ἀπὸ τοῦδε νὰ σφάζωσι τοὺς βόας αὐτῶν ἢ καὶ νὰ πωλῶσιν αὐτοὺς εἰς τιμὴν εὐτελεστάτην. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ προμηνυομένη εὐφορία τῶν ἐλαιῶν πρὸς ἣν οἱ πάντες ἔχουσι νῦν ἐστραμμένας τὰς ἐλπίδας των δὲν φαίνεται δυστυχῶς ἐξασφαλισθεῖσα πανταχοῦ τῆς νήσου.

Ἐπισκεφθεὶς ὁ Ῥεοὺφ πασσᾶς τὰς ἀνατολικωτέρας τῆς νήσου ἐπαρχίας καὶ δοὺς τοῖς ἐν αὐταῖς ἀνωτέροις ὑπαλλήλοις ἀναγκαίας τινὰς συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, εἰσῆλθε τέλος καὶ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἀφοῦ ἐπεσκέψατο τὰ ἐν τοῖς χωρίοις Ἀρχάναις καὶ Ἀδδοῦ χριστιανικὰ σχολεῖα καὶ προσήνεγκεν εἰς αὐτὰ ἐξ ἰδίων μικρά τινα χρηματικὰ ποσά. Τὴν Α. Ἐξοχότητα ἅμα ἀφιχθεῖσαν ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ ἡ χριστιανικὴ δημογεροντία τοῦ ἡμετέρου τμήματος. Γενομένου δὲ τότε λόγου καὶ περὶ τῆς Α. Σ. τοῦ ἡμετέρου μητροπολίτου κ. Μελετίου λέγεται ὅτι ἐξεφράσθη αὐτῇ ὅτι ἡ μετάθεσις τοῦ ποιμενάρχου τούτου κατέστη πλέον ἀναπόφευκτος, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνεμίχθη οὗτος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐν Μεσσαρᾷ ἐκκλησίας τῆς Παναγίας καὶ ἐπῆλθεν ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παυθέντος πρώην μουτεσαρίφη ἡμῶν Ε. Μουσταφᾶ Νουρῆ πασσᾶ ῥῆξις διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, οὗτινος ἡ λύσις ἀνῆκεν εἰς μόνην τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Α. κυβερνήσεως, καίτοι ἄλλως ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος ἦτο καὶ εἶναι σεβαστὸς καὶ παρὰ τῇ Ἐξοχότητί του. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ θεωρεῖ ὅλως περιττὸν τὸ ἐξακολουθητικῶς γράφειν καὶ ἀναφέρεσθαι ἡμᾶς ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς ταχείας αὐτοῦ ἐπανόδου, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὑπάρχει ἤδη βέβαιον, ὅτι οὗτος μετατεθήσεται εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἐπαρχίαν τὸ Διδυμότειχον ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε νῦν μητροπολίτου κ. Σωφρονίου. Εἰς ταῦτα, ἐὰν καλῶς ἐπληροφορήθην, ἡ δημογεροντία ἀπήντησεν ἐν ὀλίγοις ὅτι μεθ' ὅλα τὰ διαθρυλούμενα ὁ Κρήτης ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον νὰ θεωρῆται ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ τόπου ὡς τοιοῦτος. Ἂν δὲ συνεχῶς καὶ μετ' ἐπιμονῆς ἀναφερώμεθα καὶ γράφωμεν πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τοῦτο εἶναι τρανωτάτη ἀπόδειξις ὅτι ὁ μητροπολίτης ἡμῶν ἀπολαύει τῆς γενικῆς τῶν χριστιανῶν του ὑπολήψεως, καὶ ὅτι οὗτος ὡς ἀληθὴς ἀρχιερεὺς ἐξεπλήρωσε πιστῶς τὸ καθῆκον αὐτοῦ, καθῆκον ἄλλως, ὅπερ αὐτῷ ἐπεβάλλετο ὑπ' αὐτῆς του τῆς θέσεως. Διότι προκειμένου περὶ ζητήματος ἐκκλησίαν ἀφορῶντος, τίς ἄλλος ἦτο ἁρμόδιος νὰ ἐνεργήσῃ ἢ ἡ Α. Σεβασμιότης; Ἀπορεῖ δὲ πᾶς τις, πῶς ἐνέργεια, περιωρισθεῖσα πάντοτε ἐντὸς τῆς νομιμότητος ἐθεωρήθη αὐτῷ ὡς ἔλλειψις. Λέγω δὲ ὅτι περιωρίσθη πάντοτε ἐντὸς τῆς νομιμότητος, διότι οὐδὲν ἕτερον ἡ Α. Σεβασμιότης ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔπραξεν, ἢ νὰ ἐπικαλεσθῇ τῆς σεβαστῆς νομαρχίας τὴν δικαιοσύνην, ἅμα ὡς εἶδεν, ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῆς διοικήσεως Ἡρακλείου ἡ ἀπόλυτος διεκπεραίωσις τῆς χάριν τῶν ἀσθενῶν ἀρξαμένης εὐτελοῦς ἐκείνης παρὰ τὴν εἰρημένην ἐκκλησίαν οἰκοδομῆς, ἢ τοὐλάχιστον ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ ἑνὸς ἁπλουστάτου ζητήματος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐγερθῆ ὅθεν δήποτε ἀξίωσις κυριότητος ἐπὶ τοῦ χώρου ἐκείνου, ἐφ' οὗ ἐπεχειρίσθη ἡ ἀνέγερσις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μικροτάτης οἰκοδομῆς. Τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, πράττοντες ἄλλως καὶ σιγῶντες δὲν θὰ ἐθεωρούμεθα ἀγνώμονες καὶ ἀχάριστοι, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ ἐγινώσκομεν μετὰ θετικότητος ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἐξοχώτατος γενικὸς ἡμῶν διοικητὴς Ῥεοὺφ πασσᾶς πολλὰ ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου τούτου ἐν ἀρχῇ τοῦ ζητήματος τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας καὶ ἐνταῦθα εἶπε καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔγραψεν;

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ μητροπολίτου τῆς Κρήτης καὶ περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ, ἐπιτραπήτω καὶ ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν ἔτι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῇ ἡ μήτηρ ἡμῶν ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ὅτι ἐν ᾗ ζῶμεν ἐποχῇ, καθ' ἣν τὰ πάντα κρίνονται καὶ ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ὁ παρ' ἡμῖν μένων ἀρχιερεὺς τότε μόνον ἔσεται ἀγαπητὸς καὶ ἀνεκτὸς τοῖς πᾶσιν, ὅταν ἐμφορῆται ὑπὸ τῶν ἀρετῶν τῆς φιλογενείας, τῆς φιλομουσίας καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, ὅταν διακρίνηται ἐπὶ παιδείᾳ, συνέσει καὶ πείρᾳ καὶ ὅταν λόγῳ καὶ πράγματι καθίσταται χρήσιμος εἰς τὰς ἠθικὰς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπων, ἢ εἰς τὴν πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος αὐτοῦ καί, εὐλόγως πρὸ παντὸς ἄλλου προτιμῶν τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω ἀνάπτυξιν αὐτῶν. Τοιοῦτος δὲ ποιμενάρχης κεκτημένος τὰ τοιαῦτα προσόντα καὶ γινώσκων νὰ συνδυάζῃ καταλλήλως καὶ ἐπιτυχῶς τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα καὶ νὰ ἱκανοποιῇ δεόντως τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς δικαίας καὶ εὐλόγους ἀπαιτήσεις ἡμῶν εἶναι ὁ Κρήτης Μελέτιος. Ὥστε δικαιούμεθα οὐ μόνον νὰ ἀγαπῶμεν, τιμῶμεν καὶ ὑποληπτώμεθα αὐτόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιθυμῶμεν νὰ ἀπολαύσωμεν, κάλλιστα εἰδότες, ὅτι καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἐπάνοδον αὐτοῦ δὲν θέλει παύσει μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ζήλου παρέχων ἡμῖν τὴν ἀποτελεσματικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν διὰ τὴν εὐκταίαν καὶ ποθητὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων ἡμῶν ἐκείνων, αἵτινες θίγουσαι τὰ σπουδαιότερα τιμαλφέστερα καὶ ζωτικώτερα τοῦ τόπου ἡμῶν συμφέροντα μένουσιν ἐκκρεμεῖς, αθὸ ἀπαιτοῦσαι τὴν σύντονον καὶ ἄμεσον αὐτοῦ συνδρομὴν καὶ ἐνέργειαν, ὧν ἄνευ ἀδύνατον καθίσταται νὰ λάβωσι τὴν ἀναγκαίαν καὶ ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν εἰς τρόπον, ὥστε ἐπαισθητὴ νὰ προκύψῃ ἐκ τούτων ἡ ἠθικὴ ὠφέλεια, ἐνεργῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἀφ' ἧς καὶ οὐδέποτε παρεξέκλινε.

Πρώτη φροντὶς τοῦ γενικοῦ ἡμῶν διοικητοῦ ἅμα ἀφικομένου ἐνταῦθα ὑπῆρξε νὰ συγκαλέσῃ παρ' ἑαυτῷ τοὺς πολίτας καὶ ἀναπτύξῃ αὐτοῖς τὰ ἐκ τοῦ συνεταιρισμοῦ προκύπτοντα μεγάλα καλά, ἐπιδοὺς ταυτοχρόνως αὐτοῖς κατάλογον πρὸς ἐγγραφὴν μετόχων διὰ τὴν ἵδρυσιν μεγάλου τινὸς βυρσοδεψείου, ἀφοῦ διεβεβαίωσεν αὐτούς, ὅτι ἡ καταρτισθησομένη ἑταιρία θὰ τύχῃ ἐκ μέρους τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως τοῦ προνομίου εἰκοσιπενταετοῦς ἀσυδοσίας κατά τε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τοῦ ὑλικοῦ αὐτῆς, ὅτι θὰ διευθύνεται αὕτη ἀπὸ μόνους τοὺς μετόχους, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτι θὰ παραχωρηθῶσι τῇ ἑταιρίᾳ πλεῖσται ὅσαι ἄλλαι εὐκολίαι διὰ τὴν ἀνίδρυσιν τῶν ἀναγκαιούντων αὐτῇ καταστημάτων καὶ πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου. Εἰ καὶ ὁ τόπος ἡμῶν δὲν ἐγεύθη ἔτι τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεων καλά, οὐδὲν ἧττον τὸ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐγγραφὲν μέχρι σήμερον ποσὸν ὑπερέβη τὰς τέσσαρας χιλιάδας ὀθωμανικὰς λίρας. Τὰ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἀπαιτούμενα κεφάλαια ὡρίσθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ὀκτὼ χιλιάδας λίρας διαιρεθείσας εἰς ὀκτὼ χιλιάδας μετοχάς. Ἐκ τῶν ὑπολειπομένων τεσσάρων χιλιάδων μετοχῶν αἱ μὲν δύο χιλιάδες ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς ἐν Χανίοις, αἱ δὲ ἄλλαι ὡρίσθησαν διὰ τοὺς ἐν Ῥεθύμνῳ, Λασιθίῳ καὶ Σφακίοις. Βεβαιοῦται δὲ ὅτι ἡ τῆς κυβερνήσεως ἄδεια ληφθήσεται διὰ 18 χιλιάδας μετοχάς. Καθ' ἃ δὲ πρὸ μικροῦ ἔμαθον ἡ συγκάλεσις τῶν μετόχων γενήσεται σήμερον πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ συντάξῃ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ταύτης. Ἡ δραστηριότης μεθ' ἧς ἡ Α. Ε. ὁ Ῥεοὺφ πασσᾶς ἐπιδιώκει τὴν σύστασιν τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρίας εἶναι λίαν ἀξιέπαινος καὶ ἱκανὸν ἐχέγγυον ὅτι τὸ ἔργον θὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας δευτερευούσας μετοχικὰς ἑταιρίας, αἵτινες δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσιν ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, ἅτε δὴ μὴ ἀπαιτοῦσαι μεγάλα κεφάλαια.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν σχολείων ἡμῶν ἤρξαντο τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ Ῥεοὺφ πασσᾶ, τοῦ μουτεσαρίφου ἡμῶν Μουσταφᾶ Νετζὶπ πασσᾶ, ὅλων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ πλήθους πάσης τάξεως πολιτῶν. Μετὰ τὴν γενομένην δοξολογίαν ὑπὸ τῆς Α. Θεοφιλίας τοῦ ἐπισκόπου Χερρονήσου κ. Τιμοθέου ὁ τὰ μάλα εὐπαίδευτος καὶ εὐφραδὴς καθηγητὴς κ. Ἀντώνιος Μιχελιδάκης ἀπήγγειλε κατάλληλον λόγον, οὗτινος θέμα ἦν, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του εἰς τὴν ἱστορίαν εἶχεν ἔμφυτον τὴν πρὸς τὰ γράμματα κλίσιν, ὡς τοῦτο καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς λατρείας τῶν 9 Μουσῶν, ἃς αὐτὸ ἐπενόησεν. Ἀφοῦ δὲ ἀνέλιξε πάσας τὰς ἱστορικὰς περιόδους, καὶ ἰδίως τὴν ἀπὸ τοῦ Περικλέους μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, κατέληξεν ὁ ῥήτωρ τὸν λόγον δι' εὐχαριστήσεως πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον, τὸν προστάτην καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων σχολείων, καὶ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἡμέτερον γενικὸν διοικητὴν Ῥεοὺφ πασσᾶν. Κατόπιν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῆς δευτέρας γυμνασιακῆς τάξεως. Ἡ τάξις αὕτη ἀριθμεῖ 13 μαθητάς, οἵτινες ἐξετασθέντες εἰς τὸν Θουκυδίδην, Ὅμηρον καὶ Ἡρόδοτον, εἰς τὴν γεωμετρίαν καὶ φυσικήν, εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ λατινικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν γενικὴν ἱστορίαν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν Α. Μιχελιδάκη, Χ. Βαροντάκη καὶ Κορωνάκη τοσοῦτον εὐστόχως εἰς αὐτὰ ἀπήντησαν, ὥστε ὁ γενικὸς διοικητὴς ἐπανειλημμένως ἐχειροκρότησε τούς τε καθηγητὰς καὶ τοὺς ἐξεταζομένους, καὶ μάλιστα, ὅτε τινὲς ἐκ τῶν τῆς πρώτης γυμνασιακῆς τάξεως κληθέντες ἐξητάσθησαν εἰς τὸ μάθημα τῆς ἀνθρωπολογίας. Ἀφοῦ δὲ ἐπὶ τρεῖς ὅλας ὥρας παρέμεινεν ἐν τῇ σχολῇ, ἀναστὰς ἐξεδήλωσε τοῖς πᾶσι τὴν μεγίστην χαράν του διὰ τὰς γενομένας προόδους, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν λίαν κατευχαριστημένος, ἀφοῦ συνέστησεν ὡς λίαν ἀναγκαίαν καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης εἰς τὰς δύο τοὐλάχιστον γυμνασιακὰς τάξεις, ὧν ἡ πρώτη ἀριθμεῖ ἤδη 16 μαθητάς. Μετὰ μεγίστης δὲ εὐχαριστήσεώς μου ἀναφέρω ὑμῖν, ὅτι οἱ πλειότεροι τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ τμήματος ἡμῶν, καὶ ὅτι προσπάθειαι καταγίνονται πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων, πρὸς σύστασιν καὶ τῆς ὑπολοιπομένης τρίτης γυμνασιακῆς τάξεως, ἵνα οὕτω καταρτισθῇ τέλειον καὶ τὸ ἡμέτερον γυμνάσιον. Ὀφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι λίαν ἀξιέπαινοί εἰσιν οἵ τε καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, οἵτινες μετὰ πατριωτικοῦ ὄντως ζήλου νυχθημερὸν ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας ἡμῶν, ἀφ' ἧς ἡ πατρὶς δικαιοῦται πολλὰ νὰ προσδοκᾷ ἐν τῷ μέλλοντι.

ΤΟ ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙῼ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΥ ΚΑΙ ΥΓΙΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.

(Συνέχεια. Ὅρα ἀριθμὸν 1634).

Περὶ δὲ τῆς μνημονικῆς δυνάμεως ἐννοῶν πρῶτον μὲν ὅτι αὕτη ὥσπερ ταμιεῖόν ἐστι τῶν γνώσεων, τῶν τε ἐξωτερικῶν παραστάσεων ἐνθησαυριζομένων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν καθόλου κινήσεων καὶ προϊόντων διαφυλαττομένων πρὸς τὰς περαιτέρω ἐνεργείας, εἶτα ὅτι ἐπιμελῶς τοῖς γυμνασίοις προαγομένη τελειοῦται καὶ στεγανωτέρα καθίσταται, φροντίζει ἁρμοδίως περί τε αὐξήσεως τοῦ περιεχομένου καὶ τελειώσεως αὐτῆς. Καὶ τῷ ὄντι· πᾶσα ἐντύπωσις γινομένη εἰς τὴν ψυχὴν ἀπηλείφετο πάντως, ὥσπερ αἱ ἐν τῷ κατόπτρῳ εἰκόνες, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀντικειμένου, εἰ μὴ ὑπῆρχε δύναμις φυλάττουσα ταύτας, καὶ ἀπόντων τῶν πραγμάτων, ἡ μνήμη· παντὸς δὲ στοιχείου γνώσεως ἐκ τῆς ψυχῆς ἀπαλειφομένου ἢ οὐδὲν ὑγιὲς ἤδη νοοῦμεν, εἰς ἀπάτην παραφερόμενοι, ἢ ἀφανεῖς μένομεν· ὀρθῶς δὲ λέγεται ὅτι εὐαπάτητοι καὶ εὐπαραλόγιστοί εἰσιν οἱ ἀσθενῆ τὴν μνήμην ἔχοντες, ὡς συμβαίνει ἐνίοτε καὶ εἰς τοὺς γεγηρακότας. Τούτου ἕνεκα καὶ ἡ ποίησις τὴν Μνημοσύνην μητέρα τῶν μουσῶν ἐσήμηνεν ἐξυμνήσασα. Ὡς δὲ πάλιν πᾶσα δύναμις ἀσκουμένη αὔξει καὶ τελειοῦται, οὕτω καὶ τὸ μνημονικὸν διὰ τῆς πρεπούσης ἀσκήσεως ἀποβαίνει τελειότερον, ἐφ' ὅσον καὶ πιστότερα καὶ διαρκέστερα καὶ ἑτοιμότερα τὰ ἐναποτεθησαυρισμένα τηρεῖ. Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (βιβλ. 10.5) περὶ Πυθαγορείων λέγει τάδε· «καὶ τῆς μνήμης μεγίστην γυμνασίαν ἐποιοῦντο, τοιοῦτόν τινα τρόπον τῆς μελέτης ὑποστησάμενοι. Οὐ πρότερον ἐκ τῆς εὐνῆς ἠγείροντο, πρὶν πρὸς ἑαυτοὺς ἀνθωμολογήσαντο τὰ κατὰ τὴν προτέραν ἡμέραν αὐτοῖς πραχθέντα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς πρωΐας, τὴν δὲ τελευτὴν ἕως ἑσπέρας ποιούμενοι. Εἰ δ' ἀναστροφὴν ἔχοιεν καὶ πλείονα σχολὴν ἄγοιεν, καὶ τὰ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ καὶ ταῖς ἔτι πρότερον ἡμέραις πραχθέντα προσανελάμβανον· τοῦτο πρὸς ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν, ἔτι δὲ τῶν πάντων ἐμπειρίαν τε τοῦ δύνασθαι πολλὰ μνημονεύειν». Πῶς δὲ ὁ διδάσκαλος φροντίζει περὶ αὐξήσεως τοῦ περιεχομένου τῆς μνήμης καὶ τελειώσεως αὐτῆς, περὶ τούτων ἤδη λέγομεν. Ἐκ τῆς ἀρχῆς λοιπὸν ὁρμώμενος ὅτι μόνον τὸ γνώριμον τῇ ψυχῇ ἐνδιαμένει, πᾶν δὲ ξένον πρὸς αὐτὴν καὶ ἄγνωστον διαρρεῖ καὶ ἀφανίζεται, ἔτι δὲ ὅσῳ τι γνωριμώτερον τῇ ψυχῇ τοσούτῳ πλείονα χρόνου ὑφίσταται ἐν αὐτῇ, φροντίζει μὲν ὅπως μηδεμία λέξις κενὴ ἢ κρίσις εἰσάγηται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδός, πολλάκις δὲ καὶ καταλλήλως τὴν τῆς ψυχῆς γνωριμίαν πρὸς τὰ πράγματα προκαλεῖται. Καὶ δὴ πρῶτον μὲν σύνοιδεν ὅτι ὁ παῖς μονίμως διατηρεῖ ἐν τῇ μνήμῃ μόνας τὰς εἰκόνας ἢ τὰ σημεῖα τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ᾐσθάνθη, ἐμπεδῶν ἅμα ταῦτα καὶ διὰ τῶν καταλλήλων λέξεων, ἔτι δὲ διασώζει μόνα ἐκεῖνα τὰ ἐννοήματα, ἅτινα ἡ νεαρὰ αὐτοῦ διάνοια παρήγαγεν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου μαιευομένη, ἢ καὶ προσηνέχθησαν ὑπὸ τούτου κατὰ τὸ μέτρον τῆς τοῦ παιδὸς νοήσεως, πᾶν δὲ τὸ παθητικῶς τῇ μνήμῃ ἐπιβληθὲν ἄνευ τινὸς αὐτενεργείας, ἤτοι ἄνευ ἀντιλήψεως καὶ νοήσεως, ἀφανίζεται μετ' οὐ πολὺ ὥς τι ἀλλότριον. Διὰ ταῦτα ὁ νόμιμος διδάσκαλος παρέχει μὲν ὕλην εἰς τὴν μνήμην μόνην τὴν διὰ τῆς ἀντιλήψεως καὶ νοήσεως προσγινομένην, οὐδέποτε δὲ τὰς ἀφῃρημένας λέξεις ἢ τὰ ἀνόητα ἐννοήματα, προσωρινὸν τῆς μνήμης περιεχόμενον, ἐπιτρέπει πρὸς ἀπομνημόνευσιν. Ἀλλ' ὅμως κακῇ μοίρᾳ οἱ πολλοὶ λέξεις κενὰς καὶ πράγματα φανταστὰ ἢ ἀωράτινα καὶ ἄπεπτα ἐπιβάλλουσι πρὸς ἀπομνημόνευσιν ἢ καὶ οὐδόλως περὶ ταμιεύσεως φροντίζουσιν. Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν τὸ ἀτοπώτατον πάντων, ὅπερ πλεῖστοι ἡδέως ἀνέχονται, τὸν μὲν χρόνον μάτην κατατρίβοντες, τὸ δὲ πνεῦμα τοῦ παιδὸς λυμαινόμενοι· ἀγάλλονται δῆλον ὅτι ἀκροώμενοι τοῦ μαθητοῦ ἀπομνημονεύοντος δίκην ψιττακοῦ ἢ τῆς γραμματικῆς ὅλας σελίδας ἢ τῆς ἱστορίας ἢ τῆς γεωγραφίας ἢ ἄλλου τινὸς μαθήματος. Οἱ τοιοῦτοι τὴν περὶ τὸ ἀποστηθίζειν ταχύτητα τοῦ παιδὸς βλέποντες ἐν ἄκρᾳ σεμνότητι πληροῦνται χαρᾶς, βαρύνονται δὲ ἢ καὶ ἀδιάφορον ὅλως νομίζουσι τὴν ἐξέτασιν τοῦ μαθητοῦ δι' ἐρωτήσεων ποικίλων, ὅπως μάθωσιν ἂν ὁ μαθητὴς γινώσκῃ, ὅ,τι λέγει ἢ ὡς κύμβαλον ἠχῇ, ἁπλᾶς φωνὰς ἀποδιδοὺς ἢ χρησμούς τινας ἐκ τῆς γραμματικῆς, οὓς ἀνέγνω. Πολλάκις μάλιστα οἱ πολλοὶ καταλείπουσι τὰς ἡνίας τῷ μαθητῇ, ἵνα ὡς τάχιστα φθάσῃ εἰς τὸ ὅριον, μὴ ἐννοοῦντες ὅτι ἡ περὶ τὴν ἀπολογίαν ἡ ταχύτης μαρτυρεῖ πλειστάκις τῶν πραγμάτων ἄγνοιαν. Δεύτερον δὲ εἰς τὴν τελείωσιν τῆς μνήμης ἀποβλέπων ὁ διδάσκαλος συχνὰς τὰς ἐπαναλήψεις ποιεῖται ἐν τῷ ἀπομνημονεύειν δι' ὧν ἔρεται τὸ ἀτελὲς καὶ ἀμφίβολον τῶν γνώσεων διότι ἡ ἐπανάληψις μήτηρ τυγχάνει τῆς σπουδῆς· ἔτι δὲ ἐννοῶν ὅτι τῶν ἰδεῶν τῶν διὰ τῆς διδασκαλίας κοινωνουμένων τὰ ἴχνη ἀμαυρὰ ἐγγράφεται καὶ συγκεχυμένα, ἢ ὅτε πολλαὶ αἱ ἰδέαι ἐπαλλήλως ἐπιφοροῦνται, ἢ ὅτε περιστάσεις ἀλότριαι πρὸς τὸ παρὸν παρεισάγονται, ἢ ὅτε ἐν διαστρόφῳ καὶ πρωθυστέρᾳ τάξει τὰ λεγόμενα ὑποβάλλονται, ἀπέχει πάντων τούτων τἀναντία ἀσκῶν. Καὶ τέλος ὑπ' ὄψιν πάντοτε ἔχων ὁ διδάσκαλος καὶ τὰ τῆς μνήμης ἐπιβοηθήματα, ἤτοι α΄, τὴν τάξιν, διότι δυσμνημόνευτά εἰσι τὰ ἀσυνάρτητα· ἀσυνάρτητα δὲ τὰ ἄτακτα· β΄) τὴν συνεφέλκυσιν, δι' ἣν ἀναμιμνησκόμεθά τι ὡς μετ' ἄλλου τινὸς προηγουμένως ἐννοηθὲν καὶ γ΄) τὴν παρασημείωσιν· διότι τὰ γράμμματά εἰσι λόγων μνημεῖα, οὐδέποτε καταλείπει τὸν μαθητήν, ἀλλὰ καὶ τὴν τάξιν ἐν τῷ ἀπομνημονεύειν ἐπιβάλλει καὶ τὴν μετὰ γνωριμωτέρου τινὸς συνάρτησιν τοῦ ἤδη γινωσκομένου καὶ τὴν παρασημείωσιν. Ἀλλὰ πόσοι ταῦτα ἀσκοῦσιν; πόσοι τὴν ἀναγκαιότητα τῶν εἰρημένων ᾐσθάνθησαν. Ἂν εἴπω ὅτι πολλοὶ ἀσκόπως διδάσκουσιν ἐν ἀγνοίᾳ παντελεῖ τῶν ψυχικῶν νόμων, βεβαίως οὐ μακρὰν εἰμὶ τῆς ἀληθείας.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔστω περὶ τῆς μνήμης. Ἤδη δὲ μεταβῶμεν εἰς τὰ περὶ τῆς νοητικῆς δυνάμεως.

Τὰ προειρημένα, κύριοι, περὶ ἀναπτύξεως ἐν γένει φαίνονται εἰς πάσας μὲν τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν νόησιν ἁρμόζοντα, ἥτις προσλαμβάνουσα τὴν ἁρμοδίαν κατά τε ποιὸν καὶ ποσὸν τροφὴν καὶ αὐτενεργοῦσα ἀναπτύσσεται, σώφρονος μόνον καὶ μετρίας ὁδηγίας δεομένη. Καὶ ὅτι μὲν αὐτενέργειά ἐστι τὸ νοεῖν, καθ' ἣν ἐργασίαι ἀεὶ συνθετώτεραι προϋποτιθέασιν ἢ θεμελιοῦνται ἐπὶ ἄλλων στοιχειωδεστέρων, ἀδύνατος δ' ἀποβαίνει ἡ ἐκείνων ἐκτέλεσις ἄνευ τῆς προϋπάρξεως τούτων, ἤτοι καθ' ἣν τὸ πνεῦμα ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτοῦ χωρεῖ φυσικώτατα ἐκ τῶν ἁπλουστέρων ἐπὶ τὰ συνθετώτερα, αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ δι' ἣν ἔχει φύσιν ἐπιβάλλον εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ γενικοῦ ἢ τοῦ ἑνός, εἰς ὃ τὰ πολλὰ ὑπάγονται, οὐδεμία ἀμφιβολία· διότι ἄλλως τὸ γινώσκειν φαίνεται ἀδύνατον· ὅτι δὲ καὶ ἀνάλογος κατὰ ποιὸν καὶ ποσὸν τροφὴ ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν τοιαύτην αὐτενέργειαν, τοῦτο καὶ ἡ πεῖρα ἐν γένει βεβαιοῖ καὶ αὐτὴ τῶν ὄντων ἡ φύσις. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ὁ πράγματα διδάσκαλος χειραγωγῶν ἢ βοηθῶν τὸν παῖδα εἰς τὴν κατὰ φύσιν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, μετὰ πολλῆς μὲν περισκέψεως πράττει, ἵνα μὴ τὸ τῆς διανοίας αὐτενεργὸν βλάψῃ λεληθότως· ἢ καὶ ῥαθυμίαν ἀντικαταστήσῃ, ἐξ ἧς πᾶσα ἀρετὴ διαφθείρεται, ἀποφεύγει δὲ τὸ τῆς ἐργασίας πρωθύστερον, κατὰ τάξιν χωρῶν καὶ ὁμαλῶς ἄνευ ἁλμάτων ἢ χασμάτων, τὴν προσήκουσαν δὲ προσάγει τροφήν, οὔτε ὑπερβαίνουσαν οὔτε παραφορτίζουσαν τὰς διανοητικὰς δυνάμεις.

Ἴδωμεν ἤδη, ὅπως παρὰ τῶν πλείστων ἡ διδασκαλία γίνεται καὶ τίς ὁ παραγόμενος καρπός, ἵνα τὸ ἐν ἀρχῇ ῥηθὲν περὶ ἀτελοῦς μορφώσεως πράγματι δειχθῇ μηδὲ ἀλλαχοῦ που ζητῆται ἡ αἰτία, ἐν τῇ ἐλλείψει δηλονότι τῶν διδακτικῶν βιβλίων ἢ ὁμοιομόρφου διδακτικοῦ συστήματος, ὡς πολλοὶ πολλάκις θρηνοῦντες ἔγραψαν καὶ εἶπον· διότι τί ὠφελοῦσι τὰ διδακτικὰ βιβλία ἢ τὸ παιδευτικὸν σύστημα, ὅταν οἱ διδάσκαλοι ἀγνοῶσι τοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ἐπιβλαβῶς δὲ τὸ ἔργον μετέρχονται; τίνα δὲ βιβλία ἢ ποῖον παιδευτικὸν σύστημα εἶχον οἱ πρὸ 100 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα ζήσαντες καὶ περίδοξοι ἐν τοῖς γράμμασι γενόμενοι; Τὰ ἑπόμενα σαφέστερον καταδεικνύουσι τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων, καὶ ὅτι οὐδεμίαν λέγομεν ὑπερβολήν· πάντες ἐζήσαμεν ὑπὸ διδασκάλους καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐνθυμούμεθα τὰ συμβαίνοντα.

Ὁ παῖς, λοιπὸν ἀντιλαμβανόμενος ἢ καὶ ἀνακαλῶν τὰ καθ' ἕκαστον φέρεται κατὰ μικρὸν ἐφ' ἑαυτοῦ ἢ καὶ ὁδηγεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, ὅπως ἀνεύρῃ τὸ ἐν αὐτοῖς κοινὸν ἢ διάφορον. Οὕτω δὲ χωρεῖ εἰς γενικότητας, ἢ ὅπερ ἰδίᾳ τὴν γραμματικὴν ἀφορᾷ, ἀνακαλύπτει βαθμηδὸν καὶ σχηματίζει ἢ καὶ ἀναγνωρίζει τοὺς κειμένους κανόνας. Ὁ διδάσκαλος παρατίθησι μόνον γραπτὰ παραδείγματα πολλὰ καὶ ὅμοια, ἐφ' ὧν ἐγείρει τὴν τοῦ παιδὸς προσοχὴν καὶ κρίσιν, παρέχων ἅμα τὸν ἀπαιτούμενον εἰς τὴν αὐτενέργειαν χρόνον, καὶ ἄνευ βίας καὶ ἐπιτηδείως μαιευόμενος τὴν τοῦ παιδὸς διάνοιαν εἰς τὴν γένησιν τῆς ἀληθείας, ἥτις ἤδη προϊὸν γνήσιον τυγχάνουσα τῆς τοῦ παιδὸς κρίσεως γνωριμώτατον δὲ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ταμιεύεται καὶ εὐκολώτερον καὶ ἀσφαλέστερον ἐν τῇ μνήμῃ ἢ τὸ καθ' ἁπλῆν πάθησιν, ἐφ' οὗ δηλονότι ὁ νοῦς οὐδόλως αὐτενήργησεν, ὡς λ. χ. οἱ μηχανικῶς ἀπομνημονευόμενοι κανόνες. Οὐ μόνον δὲ ὡς ψυχικαὶ δυνάμεις ἐνεργοῦσαι κατὰ φύσιν τελειοῦνται, ἀλλὰ καὶ ὁ σκοπὸς ταχύτερον ἐπιτυγχάνεται, ἡ κτῆσις δηλονότι τῆς ἀληθείας, ἐν ᾧ ἡ βία καὶ ἡ ταχύτης τοῦ διδασκάλου, κωλύουσαι τὸ αὐτενεργὸν τῆς διανοίας οὐσιωδῶς βλάπτουσι, τὴν ψιττακικὴν μάθησιν συνεπάγουσαι. Δῆλον δὲ ὅτι τὸ τοιοῦτο εἶδος τῶν γνώσεων, ἂν ἐπιτρέπηται ἡ χρῆσις τῆς λέξεως ταύτης, θᾶττον ἢ βράδιον ἀπαλείφεται ἐκ τῆς ψυχῆς διαρρέον ὡς παντελῶς ἀγνώριστον. Ἐκ τῶν εἰρημένων φαίνεται ὅτι ὁ ἀληθὴς διδάσκαλος πρῶτον θεωρεῖ τὴν περὶ τὸ διδάσκειν ταχύτητα καὶ βίαν, ὡς τὰ ὁρμητικὰ ἐκεῖνα ὕδατα, ἅτινα οὐ μόνον οὐδὲν προστιθέασιν εἰς τὸν ἀγρόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀρτιθαλεῖς βλαστοὺς καταπνίγουσι ὡς καὶ πρόρριζα συμπαρασύρουσιν. Διὸ δὲ κατὰ δύναμιν ἀποφεύγει τὸ ἐσπευσμένον, ἐν ὑπομονῇ δὲ ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν, οὐδαμῶς προλαμβάνων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ οὐδὲ συμπαρασύρων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἢ μεταβαίνων ταχέως ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἄλλου τινός. Δεύτερον ὁ διδάσκαλος ἀναγκαιοτάτην καὶ τελεσφορωτάτην θεωρῶν τὴν ἑκάστοτε προθεμελίωσιν, χωρεῖ ὁμαλῶς καὶ ἐν τάξει εἰς τὴν ἐργασίαν, ἄνευ ἁλμάτων. Ὡς ὁ οἰκοδόμος, ἵνα στερεὰν καὶ ἀσφαλῆ στήσῃ οἰκίαν, πρῶτον φροντίζει περὶ θεμελίων ἀσείστων, εἶτα τὴν ἐπὶ τῶν θεμελίων ἐργασίαν, συνεχίζει, πάντοτε πρὸς τοὺς ἀεὶ θεμελίους βλέπων καὶ μηδὲ γραμμὴν ἐκκλίνων, οὕτω καὶ ὁ διδάσκαλος, ἵνα τοῦ σκοποῦ ἐπιτύχῃ, πρῶτον σκέπτεται περὶ στοιχειώσεως καταλλήλου, ἧτα κατὰ σειρὰν ἐξακολουθεῖ ἐπιστηρίζων τὰς νέας γνώσεις καὶ συσχετίζων πρὸς ἄλλας ἤδη ἐγνωσμένας, μέχρι τέλους δὲ τοῦτο ποιεῖ, ὅπως μηδὲν ἀβάσιστον μηδὲ ἄσχετον εἰσάγηται εἰς τὴν τοῦ παιδὸς ψυχήν. Ἀλλὰ κακῇ τύχῃ πάθη διάφορα, ὡς ἀπειρία, δοξοσοφία, ψευδοφιλοτιμία, οἴησις καὶ τὰ τοιαῦτα φέρουσι τὸν διδάσκαλον ὅλως εἰς τὰ ἐναντία. καὶ ὁτὲ μὲν καταλιμπάνει μαθητὰς διδασκομένους τὸ τυπικόν, μεταρσιούμενος εἰς θεωρίας γλωσσολογικάς, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν λέξεων καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ τύπου, ὁπότε οἱ δύστηνοι μαθηταὶ χαίνουσι μὲν οὐδὲν ἐννοοῦντες, ἀπάγονται δὲ μακρὰν τοῦ κυρίου καὶ ἀναγκαίου μαθήματος· ὁτὲ δὲ ἵνα δείξῃ τοῖς γονεῦσιν ὅτι ὁ υἱὸς ἀξιοῦται πλέον τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ φοιτήσεως, γιγάντιον πήδημα πηδᾷ ἀπὸ τοῦ Ξενοφῶντος εἰς τὸν Θουκυδίδην ἢ τὸν Αἰσχύλον· ἄλλοτε ἐπὶ φιλοσοφικὴν ἐξέτασιν τρέπεται τῶν τε γραμματικῶν ὀνομασιῶν καὶ τῶν συντακτῶν ποικιλιῶν, ἁπλοῦν μετερχόμενος στόμφον καὶ σοφίαν κενὴν ἐπιδεικνύμενος, ὡς ὅτε ὅρους μεταχειριζόμενος φιλοσοφικοὺς ἀναπτύσσει τὰς τῶν ἐκ ποικίλων συντάξεων προερχομένας διαφόρους σημασίας εἰς μαθητὰς οὔπω ἠσκημένους ἐν τῇ τεχνολογίᾳ ἢ καὶ ἐν τῇ συντάξει, οὐδὲ δυναμένους διὰ τὴν ἡλικίαν διακρίνειν τὸ ἐγὼ τοῦ ὄντος ἢ τοὺς τρόπους τοῦ δευτέρου. Καὶ τέλος ἐπὶ τὴν κρίσιν σπεύδει προαρπάζων ταύτην πρὸ τῆς ἐρεύνης, καὶ οἷον ὑπὸ φθόνου κινούμενος προλαμβάνει τὸν μαθητὴν ἐξηγῶν αὐτὸς τὸ δύσκολον ἵνα μὴ ἀκούσῃ τι σπουδαῖον παρ' αὐτοῦ ἢ ἵνα δείξῃ ὅτι πρὸς ἅπαντά ἐστιν ἕτοιμος ἐκ τοῦ προχείρου, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ὑπάρχει ἄπορον ἢ δεῖται πολλῆς διασκέψεως. Βεβαίως οἱ μαθηταὶ τοῦ τοιούτου διδασκάλου, τοῦ ὅλου, παρασάγγας προτρέχοντος κενῆς ἐπιδείξεως ἕνεκα, ἵστανται ὥς τινα μαρμάρινα ἀγάλματα ἐνώπιον αὐτοῦ φιλοσοφοῦντος, γλωσσολογοῦντος, σοφιστεύοντος, τὸ μηδὲν ποιοῦντος. Οὐδεμίαν, κύριοι, μεταχειρίζομαι ὑπερβολήν· διότι καὶ εἶδον καὶ ἐγνώρισα πολλοὺς τοιούτους, ἔτι δὲ καὶ μαθητὰς αὐτῶν, οἵτινες ἢ ὅλως κενοὶ ἀπέμειναν ἢ τὸ πολὺ τύφου καὶ ἀλαζονίας ἐπληρώθησαν. Ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ οἱ λεξιθῆραι διδάσκαλοι, οἵτινες καταφρονοῦσι, μὲν τῆς ἁπλῆς καὶ πεπατημένης φράσεως, περὶ λεξίδια δὲ σπάνια καὶ πανάρχαια καταγινόμενοι νομίζουσιν ὅτι ψαύουσι διὰ τῆς κεφαλῆς τὸ τῆς γνώσεως ὕψος· οἵτινες διὰ τῆς ἀσαφείας καὶ ὁμωνυμίας τῶν λέξεων διασκεδάζουσι κατὰ τῶν πραγμάτων παχεῖαν ἀχλύν, τὰ προδηλότατα καθιστῶντες δυσχερῆ ἢ διὰ μεταφορᾶς ἐκφέροντες ὅσα τοὐναντίον ἀπαιτοῦσιν ἀκρίβειαν καὶ κυριολεξίαν· οἵτινες τοῦ καρποῦ ἀμελοῦντες τὸ πολὺ καὶ κενὸν τῆς λέξεως ἐπιδιώκουσιν.

Καὶ ταῦτα μὲν συντομώτατα περί τε αὐτενεργείας καὶ ποιοῦ τῆς τροφῆς. Ἤδη δὲ εἴπωμεν ὀλίγα καὶ περὶ ποσοῦ. Πολλοὶ τῶν διδασκάλων ἐπιδιώκοντες δῆθεν βασιμότητα καὶ ἀκρίβειαν, ἀποβαίνουσιν ἀμετροεπεῖς καὶ ἀκριτόμυθοι, λέγοντες ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ μαθήματος, καὶ ἀμετρίαν ἐν ταῖς σημειώσεσι μετερχόμενοι. Ἀλλ' οὐδὲν τούτου χεῖρον, οὐδὲν καταστρεπτικώτερον· διότι ὥσπερ ὁ στόμαχος ὑπερπληρούμενος καὶ τὴν ἀναγκαίαν κίνησιν ἀφαιρούμενος ἐξάγει ὀπίσω τὰ εἰσαχθέντα βρώματα, οὕτω καὶ ὁ νοῦς κατακλυζόμενος ὑπὸ πλήθους μαθημάτων ἢ τῆς ἀπεραντολογίας τοῦ διδασκάλου ἀπαυδᾷ καὶ ἐπιστρέφει ὀπίσω τὰ ἐντιθεμένα, ἢ κατὰ τὰ βραχύστομα ἀγγεῖα, ἅτινα ἀναπέμπουσι τὸ ὕδωρ τῷ ἀφθόνως καὶ περιττῶς ἐπικαταχεόμενον, οὐδὲ δέχεται ὅλως τὴν τῶν λόγων τοῦ διδασκάλου χάλαζαν· διότι ὡς ὁ ὀφθαλμὸς συγχρόνως προσβλέπων εἰς πλείονα ἀντικείμενα οὐδενὸς ἀντιλαμβάνεται ἢ καὶ ἀδύνατόν ἐστι τὸ προβλέψει συγχρόνως ἐπὶ πολλά, οὕτω καὶ ὁ νοῦς ἐπὶ νοητῶν πλειόνων ἅμα προσέχων, οὐδὲν νοεῖ· οὕτω πολλοὶ τῶν διδασκάλων παραφορτίζοντες πολλάκις ὑπὲρ τὸ δέον τὸν νοῦν τῶν μαθητῶν, καταποντίζουσιν αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀγνοίας. Ὀρθότητα ἄρα ἔχει τὸ δίστιχον τόδε

> Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον
> ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω.

(Ἕπεται τὸ τέλος.)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΡΑΒΩΝ.

Ἐξ αὐθεντικῶν ἀρυσθέντες πηγῶν δημοσιεύομεν τὴν παρὰ πόδας στατιστικὴν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου ὀρθοδόξων Ἀράβων, ἐξ ἧς καταδεικνύεται ὅτι ἡ μεγάλη αὐτῶν πλειονοψηφία ἀποδέχεται τὸ καθεστὼς καὶ ἀναγνωρίζει αὐτό, οἱ δ' ἀνακινοῦντες γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ καθ' ἑκάστην διαταράττοντες τὴν Ὑψ. Πύλην δι' αἰτήσεων καὶ ἀναφορῶν, ἀνήκουσιν εἰς μικρὰν μειονοψηφίαν, ἥτις οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ παρουσιάζηται ὡς ἐκπροσωποῦσα τὸ ἐν Παλαιστίνῃ ὀρθόδοξον ἀραβικὸν στοιχεῖον.

Ἰδοὺ ἡ στατιστική.

Ὁλικὸς πληθυσμὸς τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις ὀρθοδόξων.		Ἐναντίοι τοῖς καθεστῶσιν	Ἱερεῖς ἐναντίοι	Ἱερεῖς σύμφωνοι
Ἱερουσαλὴμ	2,000	1800	4	1
Βηθλεὲμ	2500	1200	2	1
Πετζάλα	4000	400	οὐδεὶς	3
Πετζαχοὺρ	650	150	»	3
Ῥαμμάλλα	4500	οὐδεὶς	»	5
Τζίφνα	800	50	»	2
Πιρζέτ	900	οὐδεὶς	»	2
Ἀϊναρὶκ	300	50	»	1
Ἐλτζανίε	100	οὐδεὶς	»	1
Ἐλπίρε	75	»	»	Ἐκκλησιάζονται εἰς τὰ παρακείμενα χωρία
Ζχίπε	1500	1200	2	οὐδεὶς
Ἀποὺτ	400	οὐδεὶς	οὐδεὶς	1
Λύδδα	1200	500	»	1
Ῥέμλη	800	600	»	1
Ἰόππη	2500	2400	2	1
Γάζα	1000	100	οὐδεὶς	1
Σάλτη	2500	1000	2	2
Κοράκη	2500	οὐδεὶς	οὐδεὶς	2
Ἐπαρχία Νεαπόλεως	4150	»	»	8
Ἐπαρχία Ναζαρὲτ	4300	1500	»	9
Ἐπαρχία Πτολεμαΐδος	4500	1000	»	10
	40875	11910	12	57

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω καταλόγου ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν 40,875 ὀρθοδόξων Ἀράβων τῆς Παλαιστίνης τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου ὑπαγομένων οἱ μὲν 28,575 ἀναγνωρίζουσι τὸν πατριάρχην Προκόπιον, οἱ δὲ 11,910, ἤτοι ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου, ἀνθίστανται εἰς τὰ καθεστῶτα. Ἐκ δὲ τῶν 69 ἰθαγενῶν ἱερέων οἱ μὲν 57 συμφωνοῦσι τοῖς καθεστῶσι μισθοδοτούμενοι ὡς καὶ πρότερον ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου, 12 δὲ μόνον ἐξακολουθοῦσι καταρραδιουργούμενοι καὶ μισθοδοτούμενοι ἁδρότερον ὑπὸ τῶν γνωστῶν ἀποκρύφων πηγῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Τρίτη, 9)21 ἰουλίου

Ἡ προοδευτικὴ κίνησις ἡ ἀναφανεῖσα πρό τινων ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ χρέους μικρὸν διήρκεσε. Σήμερον τὸ χρηματιστήριον ἡμῶν εἶναι ἐν δισταγμῷ καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ τινὶ κινήσει, γνῶμαι δὲ διάφοροι φαίνονται διατηροῦσαι τὴν ἀγορὰν ἐν μετεώρῳ καταστάσει παρακωλύουσαι τοὺς κερδοσκόπους ἵνα ἐπιδοθῶσιν εἴτε πρὸς τὴν ὕψωσιν εἴτε πρὸς τὴν ἔκπτωσιν.

Ὁ δισταγμὸς οὗτος καὶ ἡ ὀπισθοδρομικὴ κίνησις του Γενικοῦ χρέους εἶναι, φαίνεται, συνέπεια τῶν σήμερον ἐκ Παρισίων ἀφιχθεισῶν εἰδήσεων, καθ' ἃς ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνώμαλος.

Τὸ Γενικὸν χρέος ἤνοιξε σήμερον ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν 49. 15 καὶ ἀφοῦ ἀνυψώθη μέχρι 49. 30 ἐπανέκαμψεν εἰς τὰ 49. 16 καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν.

Ὁ περίβολος τῶν μετοχῶν εἶναι ἐκ νέου βεβυθισμένος εἰς γαλήνην καὶ ἀπραξίαν, αἱ δὲ διάφοραι ἀξίαι δὲν ἔχουσι τὴν στιγμὴν ταύτην ὡρισμένην τιμήν.

Οἱ Σιδηρόδρομοι διαπραγματευόμενοι τὴν πρωΐαν πρὸς φρ. 111 οἱ παλαιοὶ καὶ 85 οἱ νέοι ἐξέπεσαν μέχρι φρ. 109. καὶ 84.

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γεν. Χρέος	ἄνοιγμα	γρ.	49 $^{15}/_{40}$
» »	κλείσιμον	»	49 $^{9}/_{40}$
» »	ἀνωτέρα τιμὴ	»	49 $^{30}/_{40}$
» »	κατωτέρα »	»	49 $^{6}/_{40}$
Δάνειον τοῦ 1863		φρ.	316
» τοῦ 1865		»	317
» τοῦ 1869		»	270
» τοῦ 1873		»	246
Ταμειακὰ γραμμ. τοῦ 1872		λ.στ.	78
Σιδηρόδρ. Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας 1ης ἐκδόσεως		»	109 $^{1}/_{2}$
» 2ας »		»	83
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.στ.	6 24
Τράπεζα Κωνστ/πόλεως		λ.στ.	4 20
Οθ. Ἑταιρ. συναλλ. καὶ χρεωγρ.		λ.Τ.	4 10
Αὐστρο-ὀθωμανικὴ Πιστ.		λστ.	
Οθωμανικὴ Πίστωσις		λ.Τ.	8 30
Μετοχαὶ Τροχιοδρόμων		λ.Τ.	5 60
Οθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		λ.Τ.	3
» Βερίσῃ καὶ Κοσούδη		λ.Τ.	3 40
Ἑλλ. δάνειον 9 %		φρ.	261
» » 8 %		»	252
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα		δρ.	150
Λαύριον		φρ.	80

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	105 $^{20}/_{40}$
» » » κεντάρια	»	105
» » » χαλκὸν	»	126 $^{20}/_{40}$
Λίρα Ἀγγλίας	»	109 $^{35}/_{40}$
Ἰκοσάφραγκον	»	87 $^{25}/_{40}$
Πῶλι αὐτοκρατορικὸν	»	89 $^{10}/_{40}$
Καρπόβολον ἀργυρ.	»	17
» χάρτ. (λ.τ. 100)	»	15 $^{10}/_{40}$
Κριμίτσα	»	51 $^{22}/_{40}$
Μετζιτιὲς	»	102 $^{2}/_{40}$

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ.

Τράπεζα ἐπὶ Λονδίνου τρίμ. 110 1)4—110 1)2

Μασσαλίας » 23—22.90

Τὰ Τεργέστης καὶ Ῥωσσίας ἀμετάβλητα.

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

Βιέννη, 20 ἰουλίου.

Μετοχαὶ σιδηρ. Ῥωμυλίας	φλ.	48.35
» » » νέαι	»	38.
Ἀγγλο-Βὰγκ	»	155.
Αὐστροτουρκ. Πιστωτ. Ἑταιρία	»	
Αὐστροοθ. Τράπεζα	»	84.50
Εἰκοσάφραγκον	»	8.85
Ἄξιο	»	104.10
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδ.	»	110 90
Crédit anstalt	»	232 75
National Bank	»	972
Λοῦδ.	»	463.50

Ἀγορὰ γαλήνιος, ἐλαφρὰ ἔκπτωσις προελθοῦσα ἐκ τῶν εἰδήσεων τῶν Παρισίων.

Παρίσιοι, 20.

Μετοχαὶ σιδηρ. Ῥωμυλίας φρ. 110.

Λονδῖνον 20.

Γενικὸν χρέος	44 $^{3}/_{16}$
» τοῦ 1869	54 $^{15}/_{16}$
» τοῦ 1871	62 $^{1}/_{4}$
» τοῦ 1872	76
Ἀγγλικὰ πάγια	92 $^{5}/_{8}$
Δάνειον αἰγυπτιακὸν	70 $^{5}/_{8}$
Νέο ὀθωμανικὸν δάνειον	49 $^{1}/_{4}$

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΣΜΥΡΝΗ 6)18 ἰουλίου.

Βαμβάκια. Εἰς γαλήνην ἕνεκα τῶν ἐκ Λίβερπουλ εἰδήσεων καὶ τῆς ἐλλείψεως διαταγῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τιμαὶ Μηχανῆς 410—440 κατὰ τὴν ποιότητα, Τσιγρικιῶν 400, καὶ Ἀδάνων 355.

Μαλλία. Αἱ τιμαὶ ὑπεστηριγμέναι. Αἱ πωλήσεις ἀνέρχονται εἰς 1500 καντάρια ἀπλύτων πρὸς 330—360. Αἱ καλαὶ ποιότητες εἶναι σπάνιαι.

Ἀφιόνια Ἱκανὴ ζωηρότης ἐπεκράτησε καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τόσον ἀπὸ μέρους τῶν ἐξαγόντων ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν κερδοσκοπούντων. Ἐπωλήθησαν ἄνω τῶν 130 κόφων περὶ τὰ γρ. 250—270 τὸ τσεκὶ κατὰ τὴν ποιότητα.

Βαλανίδια. Ὑπεστηριγμένα, καὶ μετὰ τακτικῆς ζητήσεως. Ἐπληρώθησαν διὰ τὰ φυσικὰ γρ. 133, τὰ ἀγγλικὰ 125—129, καὶ τὰς μεζζάνω 158—160.

Κρόκοι. Πάντοτε ἐς γαλήνην περὶ τὰ γρ. 15 $^{1}/_{4}$.

Δημητριακά. Ὁ σῖτος τιμᾶται 35—38 γρ. Ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ βραδύνουσι τὰ φθασίματα. Ἐπὶ κριθῆς ἐγένοντο τρεῖς προπωλήσεις, ἡ μὲν 20,000 κοιλῶν παραδοτέων εἰς Μερσῖνα πρὸς γρ. 12, ὀκάδων 16, ἡ δὲ 40,000 παραδοτέων ἐνταῦθα πρὸς γρ. 14 $^{1}/_{4}$, βάρους 17 ὀκάδων, ἡ δὲ 10,000 κοιλῶν παραδοτέων εἰς Σκάλα—Νόβα πρὸς γρ. 14, ἅπαντα πρὸς γρ. 20 $^{1}/_{2}$ ὁ μετζιτιές, διὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ.

Λονδίνου	129—130
Γαλλίας	205—206
Τεργέστης	458—460

Ἕνεκα τῆς ἀχρηματίας τὰ συναλλάγματα εἶναι πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν τάσιν τῆς ἐκπτώσεως.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Κατάπλοι πλοίων.

Δευτέρα, 8)20 ἰουλίου.

Ἑλλ. Ἀριέτα, πλ. Κουτζουδάκης, ἅλας, Φωκῶν.
» Καρτερία, » Περδίκης, τοῦβλ. Λιβούρν.
» Ζωοδόχος Πηγή, πλ. Γληργάρας, τοῦβλ. »
» Ὁμόνοια, πλ. Φαμέλης, κεν Castellamare.
» Ἁγ. Αἰκατερίνη, πλ. Χατζῆ Ἐμμανουήλ, γύψον, Κάσσου.

Κατάπλοι ἀτμοπλοίων

Ἀγγλ. Paladin, πλ. Edwards, διάφ. Glasgow.
» Oberon, πλ. Hannay, διάφ. Λιβερπούλ.
» Hylton Castle, πλ. Armstrong, διάφ. Μασ.
» Sestos, πλ. Tilmouth, διάφ. Τεργέστ.
» Toscoff, » » »
Αὐστ. Espero, » Colombo, » Μασσαλ

Ἀπόπλοι ἱστιοφόρων.

Ἑλλ. Ἐρινοῦλα, » Δρίτζας, διάφ. Πότι.
» Πορταρίτσα, πλ. Μαθιούδης, σῖτ. Μασσ.
» Σωτήρ, πλ. Πίτας, » »
» Νέα Ἀργυρή, πλ. Παπσαλὰς, λινόσπ. Ἀγγλ.
» Ἀσπασία, πλ. Σισιλιανός, σῖτ. Μασσαλ.
Ἀγγλ. Dove, πλ. Wilsou, κεν. Ἀζοφικ.
Αὐστ. Giamomina, πλ. Gramenida, σῖτ. Μασ.

Ἀπόπλοι ἀτμοπλοίων.

Ῥωσ. Alexandre I.I. πλ. Ptonsky, διάφ. Ὀδησσ
Γαλ. Clyde, πλ. Franc, διάφ. Τραπεζοῦντα.
» Anuis, » Gain, » Βραΐλαν.
Ἰταλ. Taoamina, πλ. Rap, διάφ. Ὀδησσ.
Ἀγγλ. Albanian, » Walkins. διάφ. Βηρυτ.
» Oberon, πλ. Hannay, διάφ. Βραΐλ.
» Paladin, » Edward, » Ὀδησσόν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 19 ἰουλίου.

Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐξακολουθεῖ, παρὰ τὰ δραστήρια διαβήματα τοῦ κ. δουκὸς Δεκὰζ πρὸς ἐπίτευξιν μιᾶς λύσεως.

Τῷ κ. Βρογλῆ εἶχεν ἀνατεθῆ ὁ σχηματισμὸς ὑπουργείου, ἀλλ' ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἀπέτυχε συνεπείᾳ κατηγορηματικῆς ἀρνήσεως τῶν βασιλικῶν περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἑπταετοῦς ἐξουσίας.

Ἡ θέσις τῶν πραγμάτων εἶναι δεινή.

Ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαῶν ἐδέξατο τὴν παραίτησιν τοῦ κ. δὲ Φουρτοῦ.

Ὁ ἡγεμὼν Μιλάνος, ἀφοῦ ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαῶν ἀνεχώρησεν ἰδιωτικῶς εἰς τὰ Πυρηναῖα.

Αὐτόθι 20.

Ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐξακολουθεῖ οὖσα περίπλοκος· καὶ αὐταὶ αἱ μερίδες φαίνονται ἐξηγριωμέναι.

Ὁ κ. Δεκὰζ ὑπεχρέωσε τὸν κ. Λαβὲρν νὰ δεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν καὶ τὸν Ὠδιφρὲ Πασκυιὲ τὸ τῶν ἐσωτερικῶν.

Βοναπαρτιστικαὶ συνεντεύξεις γίνονται ἐν Γραυβίλ.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 19.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης ἐκήρυξε τὴν κατάστασιν πολιορκίας ἐν ὅλῃ τῇ Ἰσπανίᾳ καὶ ἀπεφάσισε τὴν δήμευσιν τῶν κτημάτων τῶν καρλιστῶν. Διέταξε δ' ἐπίσης τὴν πρὸς πόλεμον παρασκευὴν 80 ταγμάτων τῆς ἐφεδρείας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 20.

Γίνονται κατ' οἶκον ἔρευναι παρὰ τοῖς κληρικοῖς.

Ἡ ὑγεία τοῦ κ. Βίσμαρκ εἶναι ἐξαίρετος.

(Πρακτορεῖον Ῥέουτερ).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 20.

Ὁ δοὺξ Βρογλὴ ἀπέτυχεν ἐν τῷ σχηματισμῷ νέου ὑπουργείου. Ὁ δοὺξ Δεκὰζ ποιεῖται διαβήματα πρὸς λύσιν τῆς κρίσεως. Ὁ στρατηγὸς Σύσσεϋ, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἀνέλαβε προσωρινῶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν

Ὁ κ. δὲ Σαβὼ Λατοὺρ διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ ὁ κ. Ματθαῖος Βοδὲ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν. Οὐδεμία ἄλλη ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐγένετο.

Ἡ περὶ τῶν συνταγματικῶν νόμων συζήτησις ἀνεβλήθη μέχρι τῆς πέμπτης, ὅτε ὁ στρατηγὸς Σαγκαρνιὲ θέλει ζητήσει ἀναβολὴν μέχρι τοῦ χειμῶνος.

Αὐθημερόν.

Τουρκικὰ ἐπὶ τῶν Βουλεβάρτων, 44,35.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Κίσσιγκεν, 20.

Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ἐξακολουθεῖ βελτιουμένη.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

2 14 ἰουλίου.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.	ΤΙΜΗ.	ΒΑΡΟΣ.	ΛΙΡ. ΤΟΥΡ.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ.	Γρόσ.		
Σῖτος σκληρὸς Ἀζοφικῆς, Βεσσαραβίας	» 40—43	Τὸ κοιλὸν	120
» » Ἰσμαηλίου	» 41—43	»	»
» » Βαλτζικίου, Κωνστάντζας	» 38—40	»	125
» » Ῥαιδεστοῦ, Ἀδριανουπόλεως	» 40—42	»	»
» ἁπαλὸς Δουνάβεως Πύργου	» 33—39	»	»
» » Βάρνη, Βαλζικίου	» 35—37	»	»
» » Ἀμισοῦ (Σαμψοῦντος)	» —	»	»
» Ἶρκα Ἀζοφικῆς, Ὀδησσοῦ	» 38—42	»	»
» » Δουνάβεως	» 37—40	»	»
Ἀραβόσιτος—Ἀνατολῆς, Μιγκρελίας	» 17—18½	»	100
» Δουνάβεως	» —	»	»
» Μιχαλιτζίου, Πανόρμου	» —	»	125
Κριθὴ Δουνάβεως	» 16—17	»	»
» Ῥωμυλίας	» 17—18	»	»
Βρώμη Ὀδησσοῦ	» —	»	»
» Ῥωμυλίας	» —	»	»
» Ἀνατολῆς	» —	»	»
Σίκαλις Δουνάβεως	» —	»	»
ΑΛΕΥΡΑ.			
Ἐγχώρια Σκληρὰ	» 205—310	οἱ 2 σάκκοι	»
» ἁπαλὰ	» 250—290	»	»
Βραΐλας 00000	» —	ὁ σάκος	100
» 0000	» —	»	»
» 000	» 132—130	»	»
» 00½	» —	»	»
» 00	» —	»	»
Γαλαζίου Α καὶ Ο	» 118—132	»	»
Ὀδησσοῦ Α' ποιότητος	» 164—	»	»
Β' »	» 155—	»	»
Γ' »	» 148—	»	»
ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ.			
Καφὲς Ρίου Α' ποιότητος	»1480—1580	αἱ 100 ὀκάδες.	100
» » Β' »	»1300—1330	»	»
» » Γ' »	»1150—1220	»	»
» Μόχα	» 15½—16	ἡ ὀκᾶ	»
Ζαχάρεις Ὀλλανδίας	» 228—230	τὸ καντάρι	103
» Γαλλίας	» —230	»	»
» εἰς κεφάλια 5 χιλιογρ.	» 250	»	100
» » 3 χιλιογρ. καὶ 2	» 252—255	»	»
Πιπέρι Α' καὶ Β' ποιότητος	»10½—10¾	ἡ ὀκᾶ	104
Σπερματσέτα 8—8½—9 χιλιογρ.	»70—74—78	Τὸ κιβώτιον	100
» 9½ »	» —	»	»
» 11 καὶ 11.70 »	» 104—112	»	»
Πετρέλαια Ἀμερικῆς	» 53—54	»	»
Θυμίαμα	» 240—260	τὸ καντάρι	»
Γαρόφαλλα	» 20—22	ἡ ὀκᾶ	»
Λουλάκι Βεγγάλης	» 120—150	»	»
» Μαδρᾶς	» 50—70	»	»
Ὕελοι παραθύρων	Φρ. 20—21	τὸ κιβώτιον	»
Κριμίζι	Γρ. 41—45	ἡ ὀκᾶ	104
ΜΕΤΑΛΛΑ.			
Ἀτσάλι Τεργέστης	» 220—	τὸ κιβώτιον	100
Σίδηρος εἰς λάμας	» 81—83	»	106
» » στεφάνια	» 90—92	»	»
» » λαμαρίνα σορτιμέντο	» 125—130	»	»
» » μιχλίκια	» 150	»	»
» Σουηδίας	» 145	»	»
Χαλκὸς	» 15½	ἡ ὀκᾶ	100
	Γρόσ.		
Μόλυβδος εἰς πλάκας καὶ σωλῆνας	» 145—165	τὸ καντάρι	104
Κασσίτερος (Καλάϊ)	» 710—720	»	100
Νισαδῆρι	» 7¼	ἡ ὀκᾶ.	104
Ζίγγος	Φρ. 101—102	αἱ 100 ὀκάδες	»
Τενεκέδες M I C τὸ ζεῦγος κιβωτίων	Γρ. 340—345	»	100
Καρφίτσαι Παρισίων assortimento ἀρ. 15/48	» 90—91	αἱ 39 ὀκάδ.	»
ΔΙΑΦΟΡΑ.			
Τέϊον Κογκὸ	» 20—30	ἡ ὀκᾶ	104
Πέκο καὶ ἀνθωτὸν	» 45—120	»	»
Κόλλα Γαλλίας	» 6—6¼	»	120
» Ἀγγλίας	» 225—230	τὸ κιβώτιον	100
Ὀρύζια Γένουας	Φρ 47½—48	ὁ σάκκος	»
» Ἰνδικῆς	Γρ. 185—190	»	»
» Αἰγύπτου	» 3¾—4	ἡ ὀκᾶ	120
Οἰνοπνεύματα Γαλλίας	Λίρ. 1	αἱ 15¾—16 ὀκ.	103
» Ῥωσσίας	» 1	» 15½-16½ »	»
» Ἀγγλίας	» 1	» —	»
Ῥούμια Ἀμερικῆς	» 1	τὰ 9-9½ γαλ.	»
» Ἀγγλίας	» 1	» 7¼-7½ »	»
» Τεργέστης	» 1	» 10½-11 »	»
Βούτυρα Σιβηρίας καὶ Πετρόβσκας	Γρ 13—13¾	ἡ ὀκᾶ	105
» Τεργέστης	» —	»	»
Τσερεβίσια Ῥωσσίας εἰς βαρέλια	» 8—8½	»	»
» γεδέκια	» 9¼—10½	»	103
Ἀλείμματα εἰς βαρέλια	» 7—7½	»	105
» εἰς φουσκας	» —	»	125
Χαβιάρια μαῦρα Γέμβας	» 36—38	»	»
» » Σαλιάνσκης	» 37—38	»	»
» » Γερλίσια	» 32—33	»	»
Κοκκινοχάβιαρα γλῶσσαι μικραὶ	» —	»	106
» » μεγάλαι	» 5—5¼	»	125
» Ταραμᾶς	» 3½—3¾	»	»
Πάσται Μελίτης	» 4½—5	»	»
» Νεαπόλεως	» 5—5¼	»	»
» Ἐντόπιαι	» 4	»	»
		»	»
ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ.			
New-Castle ἐκ τοῦ πλοίου	Σελ. 35—36	ὁ τόνος	
» ἐξ ἀποθήκης	» 37—38	»	
Cardiff ἐκ τοῦ πλοίου	»39]6—40	»	
» ἐξ ἀποθήκης	» 41/6—42	»	
Liverpool ἐκ τοῦ πλοίου	» 30—31	»	
» ἐξ ἀποθήκης	» —	»	
Σκωτίας ἐκ τοῦ πλοίου	» 30—31	»	
ΥΦΑΣΜΑΤΑ.			
Mahouti T. Λιβρ. 3 — 8 καὶ 5—7	Γρ. 7—7⅝	ἡ Λίβρ.	105
» mexican » 4½— 9	» 8—	»	»
» long clothes » 3 — 6	» 7⅜	»	»
» » » 6½— 7½	» 7⅛—7¼	»	»
» » » 8 —12	» 7—7⅛	»	»
Νήματα extra 4—14	»56-60-68-72	»	»
» water 4—14	» 50—53	»	»
» extra 16—24	»68-73-84-88	»	»
» water 16—24	» 63—68	»	»

ΣΗΜ. Τὰ ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων αἱ τιμαὶ δὲν ἐσημειώθησαν ἐνταῦθα, ἐλλείπουσιν.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ.	ΤΙΜΗ.	ΒΑΡΟΣ.	ΛΙΡ. ΤΟΥΡ.
Βαμβάκια Ταρσοῦ, Ἀδάνων	Γρ. 7½—7¾	ἡ ὀκᾶ	100
» Γεωργίας Περσίας	» 6¼	»	»
» Βαλουχχεσὲρ, Γέϊβες	» 7¼—8	»	»
Μαλλία ἄπλυτα Γεωργίας	Γρ. 6½—6¾	ἡ ὀκᾶ	»
» » Κασσάβαση	» 9½—11	»	125
» » Ἰκονίου, Ἰοσκάτης	» 6¼—6¾	»	100
» » Ἀγκύρας, Καισαρείας	» 6¼—6½	»	»
» πλυμένα »	»12½—13	»	»
Τιφτίκια Ἀγκύρας, Βεϊβαζὰρ (fair average)	» 42—44	»	»
» Κασταμονῆς κ.λ.	» 42—43	»	»
» Βὰν κλ.	» 18—25	»	»
Μετάξια Προύσης	Φρ. —	»	»
» Περσίας	» 28—32	»	»
» Πάφρας, Γέϊβες	Γρ. 140—160	»	»
Κουκούλια ξηρὰ Προύσης, Συρίας	» —	»	125
» Βώλου, Ἀδριανουπόλεως	» 35—45	»	»
» τρυπημένα	» 22—28	»	»
Κρόκοι Καισαρείας, Ἀγκύρας	» 13½—14	»	100
» Τοκὰτ Ἀμασείας	»11—11½	»	»
Αἰγοδέρματα Ἀμισοῦ, Ἀμασείας	Λίρ. 1	τὰ 8—12 κομ.	»
Κανάβι Ἀνατολῆς	Γρ. 4	ἡ ὀκᾶ	125
Ὄπιον Α' ποιότητος	» 390—400	»	100
» κατωτέρας	» 380—390	»	»
(1)Λινόσποροι Ῥωμυλίας	» 30—32	τὸ κοιλὸν	»
» Ἀνατολῆς	» —	»	»
Σησάμια Σμύρνης, Συρίας, Μερσίνης	» —	ἡ ὀκᾶ	120
» Ῥωμυλίας	» 4—4½	»	»
Γλυκάνισα Ἀνατολῆς	» 3½—4	»	»
» Καλλιπόλεως, Θηβῶν	» 4½—5	»	»
» Χίου	» 5½—6	»	»
Κύμινον Ἀνατολῆς	» 3½	»	»
» Ἑλλάδος	» 4—4½	»	»
Ἔλαια Μιτυλήνης, (Ἀδραμυτίου)	» 5¾—6	»	107
» Χίου	» —	»	»
» Μουδανίων	» —	»	»
» Κρήτης	» 6—6¼	»	»
» Ἑλλάδος καὶ Βώλου	» 6⅝—7	»	»
Σάπωνες Ἡρακλείου	» 4¾—5	»	»
» Χανιῶν	» 4¼—4½	»	»
» Μιτυλήνης Α' ποιότητος	» 4½—5½	»	125
» » κατωτέρας μὲ χῶμα	» 3—3½	»	»
ΟΣΠΡΙΑ.			
Μπιζέλια Ὀδησσοῦ	Πρ. —	»	»
Φασόλια Δουνάβεως	Γρ. 170—190	αἱ 100 ὀκάδες	»
» Τραπεζοῦντος, Φάτζας	» 150—175	»	»
Ῥεβίθια Σμύρνης καὶ Ἀνατολῆς	Πρ. —	ἡ ὀκᾶ	»
» Ἑλλάδος	» —	»	»
Κουκκία Πανόρμου	» —	»	»
» Σμύρνης, Χίου	» —	»	»
ΟΠΩΡΑΙ ΞΗΡΑΙ.			
Ἀμύγδαλα Χίου	Γρ. 6¾—7½	ἡ ὀκᾶ	»
Ἀμυγδαλόψυχα	» 9½—10½	»	»
Φουντούκια Τραπεζοῦντος	» 170—185	τὸ καντάρι	»
» Κερασοῦντος	» 160—170	»	»
Καρύδια Ἀνατολῆς	Πρ. 60—62	ἡ ὀκᾶ	»
Σῦκα Καλαμῶν	Γρ. —	τὸ καντάρι	»
» Σμύρνης εἰς σάκκους	» —	»	»
» » εἰς κουτία	» —	»	»
Σταφὶς μαύρη Τσεσμὲ, Φωκαίας	» —	»	»
» ξανθὴ, ἐλεμὲς	» —	ἡ ὀκᾶ	«

---

(1) Τὰ ανωτέρω ἐμπορεύματα ἐξαγωγῆς τιμῶνται ὁλικῶς ἄνευ εἰσαγωγικοῦ τέλους.

Τὸ δρᾶμα **ΠΙΣΤΙΣ ΕΛΠΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ.** Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Νεολόγου» ὡς καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Ι. Ἀλιμπέρτη καὶ Σας, καὶ Δημητρίῳ Φιλικῷ ἐν Γαλατᾷ καὶ Γ. Σεϊτανίδη ἐν τῇ Πόλει.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ
Τῶν Ὀθωμ. Σιδηροδρόμων Ῥουμηλίας
Γενησομένη ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Νομισματοκοπείῳ τὴν 1 αὐγ. 1874.

Πωλοῦνται Γραμμάτια τῶν Σιδηροδρόμων πρώτης καὶ δευτέρας ἐκδόσεως, καθὼς καὶ διάφορα Γραμμάτια τῶν κυβερνήσεων, Βλαχίας, Ῥωσσίας, Αὐστρίας Ἰταλίας, Γαλλίας Σαξωνίας καὶ Ἰσπανίας· ἐν ταὐτῷ πωλοῦνται καὶ Προμέσσαι ἀντὶ 5 καὶ 15 Γρ. ἀργυρῶν, χαίρουσαι δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τετάρτου καὶ ὁλοκλήρων τῶν κερδῶν ὧν τὰ μεγαλήτερα ἀνέρχονται εἰς τὴν κλήρωσιν ταύτην εἰς φρ. 600,000,60 000,20,000,6,000,3,000,100 καὶ καθ'ἑξῆς. Εἰδοποιοῦμεν ὅθεν τοὺς θέλοντας νὰ προμηθευθῶσιν ἢ νὰ πωλήσωσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω διαφόρων Γραμματέων νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς Γαλατὰ, Χάνιον Δημαρχίαι ἀριθ. 16 ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Κυρίου Γ. Δ. ΖΙΑΝΝΕΤΟΥ.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΤΟΥ BROUGHTON.

«Broughton High School». Εἰς Bruthumberland Streel, Higher Noroghton πλησίον τῆς Μαγκεστρίας.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον, τὸ πρῴην ὑπὸ τοῦ κυρίου Etienne διευθυνόμενον, κεῖται ἐπὶ θέσεως λίαν εὐαέρου οὐ μακρὰν τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Προπαρασκευάζονται δ' ἐν αὐτῷ οἱ νέοι οὐ μόνον πρὸς ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐμπορικὸν στάδιον. Εἰς δὲ τοὺς Ἕλληνας μαθητὰς διδάσκεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ φιλολογία καὶ γλῶσσα ὑπὸ ἐμπείρου Ἕλληνος διδασκάλου. Ὥστε διὰ τοὺς Ἕλληνας σπουδαστὰς παρουσιάζεται ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ εὐκαιρία νὰ μετάσχωσιν, ἅμα τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγγλικῆς ἀνατροφῆς, καὶ τῆς ἐκ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ὠφελείας. Καὶ ἤρξατο μὲν ἡ ἐνεστῶσα τριμηνία ἀπὸ τῆς 10)22 ἀπριλίου, ἀλλ' οἱ παῖδες δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς πᾶσαν ἐποχήν. Ἰδιαίτεραι πληροφορίαι περὶ τῶν διδάκτρων τῶν τε ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν μαθητῶν, ὡς καὶ συστάσεις παρὰ τῶν γονέων τῶν ἤδη ὑπαρχόντων μαθητῶν θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι ἅμα τῇ αἰτήσει.

Ὁ διευθυντὴς
J, J. Wilkis. B. A.
(Ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ πανεπιστημίου. 14

ΣΧΕΔΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ
ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ
20 **ΑΛΦΑΒΗΤΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΩΝ**
πρὸς χρῆσιν
ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ
ὑπὸ
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΜΑΝΩΛΗ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο τὸ τόσον χρήσιμον τοῖς Ἑλληνίσι, σύγκειται ἀπὸ 32 σελίδας τετάρτου μεγέθους καὶ ἐμπεριέχει 20 **ΣΧΕΔΙΑ** ἀλφαβήτου διὰ κέντημα διαφόρων εἰδῶν καὶ μεγεθῶν, καὶ εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ παρθεναγωγεῖα τῆς πρωτευούσης, καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φ. Σαρίκα καὶ ἐν ἅπασι τοῖς ἑλληνικοῖς παρθεναγωγείοις, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Μέντορος». Ἐν Βώλῳ παρὰ τῷ κ. Ἀλεξίῳ Μανώλη φαρμακοποιῷ, καὶ τιμᾶται γρ.12.

CODEÏNE & TOLU

Βρογχῖται, βὴξ ξηρά,
Στηθοκατάῤῥοι,
Κατάῤῥοι,
Συνάγχαι.

PÂTE-ZED

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
Ἐν ὁδῷ Drouot, 22
Ἐν ἅπασι τοῖς φαρμακίοις
Dr. Zed

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κκ. Δέλλα Σοῦδα, Βέλιτς καὶ Σα, Ἀδελφοῖς Κανζοὺχ καὶ Κιουτσουκτᾶν.

TORD-BOYAUX Καταστρεπτικὸν ἀλάνθαστον τῶν ΜΥΩΝ, ΣΡΑΛΑΚΩΝ, κλ.—Παρακαταθήκη: ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς *ΚΚ. Vélits* καὶ Συντρ. *Della Sudda*, φαρμακοποιεῖς, καὶ παρ' ἅπασι τοῖς Κυριωτέροις φαρμακείοις: ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς *ΚΚ. Guérard* καὶ Συντρ., 17, passage de l'Elysée-des-Beaux-Arts, προμηθευτοῖς ἐν Γαλλίᾳ τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν Σιδηροδρόμων.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Τὸ ἀρτισύστατον φαρμακεῖον ἡ *Ἑλλὰς* κείμενον κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Γαλατᾶ ἀριθ. 112 λαμβάνει τὴν τιμὴν ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸ σεβαστὸν κοινόν, ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ προσιόντων ἰατρῶν καταγινόμενος ἐπὶ πολὺ περὶ τῆς ῥιζικῆς καὶ ἀναιμάκτου θεραπείας τῶν Κηλῶν, καὶ μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπιτυχεῖς ἐκβάσεις, βεβαιοῖ πειραματικῶς ὅτι θεραπεύει ἐντελῶς ἁπάσας τὰς κήλας (σπασίματα) κτλ. μὴ λαμβάνων οὐδὲν εἰς ἀμοιβὴν πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποθεραπείας.

Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 12—2 μ. μ. καθ' ἑκάστην ἐν τῷ εἰρημένῳ φαρμακείῳ ἡ Ἑλλάς.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Κύριός τις διδάσκων εὐμεθόδως τὴν διπλογραφίαν δέχεται μαθητάς. Ὁ ἴδιος δέχεται καὶ παντὸς εἴδους ἐργασίας πρὸς τακτοποίησιν βιβλίων ἢ λογαριασμῶν ἢ καὶ θέσιν γραμματέως παρά τινι καταστήματι ‹Η διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

Τὸ **ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ** τοῦ Νεολόγου πλουτισθὲν δι' ἑλληνικῶν στοιχείων ὡς καὶ διὰ χαρακτήρων γαλλικῶν καὶ τουρκικῶν ἀναδέχεται πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

Τὸ **ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ**, ἔχον καὶ χρωμολιθογραφικὸν ταχυπιεστήριον ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐκτύπωσιν ἐγκυκλίων, συναλλαγμάτων, ἐμπορικῶν βιβλίων, διπλοτύπων, τιμολογίων, μετοχῶν, εἰσιτηρίων, ναυλοσυμφωνητικῶν, ἐπισκεπτηρίων, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην λιθογραφικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν, γαλλικὴν καὶ τουρκικὴν γλῶσσαν.

ΧΥΤΗΡΙΟΝ στοιχείων ἑλληνικῶν. γραμμῶν, μετάλλων, διαστημάτων, κοσμημάτων παντὸς εἴδους κτλ. κτλ.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος
Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΝΕΡ.
ΟΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΥ
8. Γαλατᾷ, Δημαρχικὸν Χάνι 8.

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ παντὸς εἴδους ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ, εἴτε ἐσωτερικῶν, εἴτε ξένων ὡς καὶ συναλλαγματικῶν ἐξ ἁπασῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙΣ, ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΧΑΙΩΝ ΕΚ ΛΑΧΕΙΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΥ.

ΙΔΙΑ ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΝΕΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΛΙΑΝ ΕΠΩΦΕΛΗΣ

Παραχωρήσεις ἐπὶ πληρωμαῖς βαθμιαίαις ὁρισθησομέναις τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει.
Τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ συμμετοχῆς τῷ φέροντι.

Ἀφορώντων μίαν ἢ πλείονας ὁμολογίας δανείων μετὰ κέρδους συγκειμένας ἐκ διαφόρων ὁμάδων ἐπωφελῶς συναρμολογημένων ὧν τὰ πρωτότυπά εἰσι παρακατατεθειμένα, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κομιστῶν, ὅπως τοῖς ἀποδίδωνται ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῆς τελευταίας πληρωμῆς ἐχόντων τῶν κομιστῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσωσι τὴν ἔκδοσιν ἐκ προκαταβολῆς.

Προσεχεῖς ἐκκυβεύσεις τῶν ἀκολούθων δανείων ἐπ' ἀμοιβῇ
Τῇ 1 αὐγούστου 1874
ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
350 λαχνοὶ ἐκ φράγκων 600,000, 60,000, 20,000, 20,000, 6,000, 1,000 κλπ.
Τῇ 1 αὐγούστου 1874
ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΤΟΥ 1860
4600 λαχνοὶ ἐκ φιορ. 300,000, 50,000, 25,000, 20,000, 10,000, 5,000 κλπ.
Τῇ 15 αὐγούστου 1374.
ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΤΟΥ 1870
800 λαχνοὶ ἐκ φιορινίων 200,000, 15,000, 5,000, 1,000 κλπ.
Εὑρίσκονται παρὰ τῷ ὑπογεγραμμένῳ ἐπὶ τιμῇ ὡρισμένῃ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ
ΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΛΙΑΝ ΜΕΤΡΙΑΙΣ ΤΙΜΑΙΣ

ΠΡΟΜΕΣΣΑΙ παρέχουσαι δικαίωμα τῷ φέροντι εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὅλου κέρδους εἰς τὰς ἀνωτέρω κληρώσεις, καὶ ὧν αἱ πρωτότυποι ὁμολογίαι, αἱ πρὸς ταύτας σχετικαὶ ὑπάρχουσαι ἐν τοῖς κιβωτίοις τοῦ καταστήματος δύνανται νὰ ἐπιδεχθῶσι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καθ' ἣν ἤθελε ζητηθῇ ἀξία λόγου ἔκπτωσις τῆς τιμῆς λαμβάνει χώραν πρὸς ὄφελος τῶν ἀγοραζόντων σημαντικὸν ἀριθμὸν προμεσσῶν.

ΓΡΑΜΜΑΙΑ ΤΟΥ 86 ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΣΑΞΩΝΙΑΣ.

Διὰ τὰς ἑξῆς πέντε κληρώσεις 16 ἰουνίου, 13 ἰουλίου, 17 αὐγούστου, 14 σεπτεμβρίου καὶ 12 ὀκτωβρίου 1874. Ἐκ τῶν κληροθησομένων 100,000 ἀριθμῶν αἱ 50,000 ἔχουσι τὰ ἑξῆς κολοσσαία κέρδη ἐκ ταλλήρων
150,000 100,000 50,000 40,000 30,000 20,000 10,000 8000 6000 5000.
ἀποτελούντων τὸ ὅλον τάλληρα 4,650,000=φράγκα 17,437,500

Πληροφορίαι σαφέστεραι καὶ λεπτομερέστεραι ὡς καὶ κατάλογοι τῶν κληρώσεων δίδονται ὑπὸ τοῦ γραφείου

Δ. ΚΟΤΙΤΣΟΝΕΡ.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΩΡ ΔΙΣΑΝΘΡΑΚΟΥΧΟΝ ΣΟΔΙΚΟΝ

TCHITLI

(Παρὰ τὴν Προῦσαν).
ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΙ' ΑΥΤ. ΙΡΑΔΕ. 22 σεφὲρ, 1289 (1]13 ἰουν. 1861

Πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Γενὶ Τζαμὶ ἀριθ. 16, 18, 20 καὶ 22 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῷ τῷ καταστήματι αὐτῆς, ὁδὸς Χαρατσῆ, ἀριθ. 3 καὶ 23 ἐν Γαλατᾷ, ἐν τῷ φαρμακείῳ Δελλα-Σοῦδα ἐν Πέρᾳ, καὶ παρ' ἅπασι τοῖς φαρμακείοις τῆς πρωτευούσης. Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Π. Τριανταφυλλίδῃ, φαρμακοποιῷ.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἔχει τὰ αὐτὰ θεραπευτικὰ πλεονεκτήματα, ἅπερ αἱ ἅπαντα τὰ τοιαύτης ὕδατα φύσεως τῆς Εὐρώπης.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΝ
Νορβηγιανῆς πίσσης ὑγρὸν (ΜΗ ΑΛΚΑΛΙΚΟΝ)
Liqueur Comncentrée (NON ALCALINE) du Goudron de Norvège).
Παρασκευασθὲν ὑπὸ Ν. Θεοδωρίδου φαρμακοποιοῦ.

Τὸ ὑγρὸν τοῦτο περιέχει πάντα τὰ ἔμμονα καὶ πτητικὰ τῆς πίσσης στοιχεῖα.

Ἀπολαμβάνεται δὲ τὸ ἀληθὲς τῆς πίσσης ὕδωρ ἐν τῇ αὐτῇ πάννοτε ἀναλογίᾳ διὰ τῆς ἀναμίξεως ἑνὸς μεγάλου κοχλιαρίου ἐκ τοῦ ὑγροῦ τούτου μετὰ ποτηρίου ποσίμου ὕδατος.

Ἡ μὴ ἀλκαλικότης τῆς σκευασίας ταύτης θεωρητέα εὐλόγως ὡς τὸ σπουδαιότατον αὐτῆς πλεονέκτημα, ὅπερ καθιστᾷ αὐτὴν ὑπερτέραν τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθεισῶν.

Ἀποφευκτέον τὰς ἀλυσιτελεῖς καὶ τῇ ὑγείᾳ ἐπιβλαβεῖς ἀπομιμήσεις.

Παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ αἱ ἑξῆς σκευασίαι;
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΝ ΒΑΛΣΑΜΙΚΟΝ ΠΙΣΣΗΣ ΥΓΡΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΛΟΥΤΑΝΟΥ ΒΑΛΣΑΜΟΥ.
ΣΙΡΟΠΙΟΝ ΠΙΣΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΛΟΥΤΑΝΟΥ ΒΑΛΣΑΜΟΥ.
Μεγάλη ἀποθήκη εἰς τὸ ἐν Πέρᾳ φαρμακεῖον
Ν. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ, Μεγάλη ὁδὸς ἀριθ. 186 Κωνσταντινούπολις.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ.
Τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων τῶν κ.κ. **A. Carnegie** καὶ **Westcott et Laurance.**

Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Millwall διὰ Κωνσταντινούπολιν, Ὀδησσὸν καὶ Δούναβιν, λαμβάνοντα πραγματείας ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἠπείρου δι' ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ Εὐξείνου πόντου.

ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Harriet Agnes» τοῦ πλοιάρχου Wallace ἀναχωρῆσαν ἐκ Λονδίνου τὴν 3)15 ἐν. διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 25]6 μαΐου.

ΥΠΟ ΦΟΡΤΩΣΙΝ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Silbury» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.
» «Barrasfortd» » καὶ Δούναβιν.

ΕΚ NEWCASTLE.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Mirfield» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.

ΕΚ LIVERPOOL.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Viole t» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ταϊγάνιον.

ΕΚ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Polam».

ΑΝΑΧΡΩΣΙΣ
ΛΕΥΚΗΣ ΚΟΜΗΣ
ΚΑΙ ΓΕΝΕΙΑΔΟΣ

Η ΣΤΥΜΜΑΤΙΚΗ ΜΥΡΑΛΟΙΦΗ (PommadeTannique) ἐπαναφέρει τὴν λευκὴν κόμην εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς χροιὰν, ἄνευ βαπτικῆς ἐνεργείας. Οἱ ἰατροὶ συνιστῶσιν αὐτὴν ὡς τὴν ἀρίστην τῶν ἄχρι τοῦδε γνωστῶν.
Η ΜΟΝΟΜΕΡΙΣ ΤΡΙΧΟΒΑΦΗ (Teinture Unique) ἡ ἁπασῶν εὐχρηστοτάτη (μία μόνη φιάλη) βάφει ἀκαριαίως τὸν πώγωνα, ἄνευ προπαρασκευῆς ἢ πλύσεως.
ΤΟ ΑΚΑΚΕΙΟΝ ΕΛΑΙΟΝ (Huile d'Acacia) ἐπαναφέρει βαθμηδὸν τήν τε κόμην καὶ τὴν γενειάδα εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν χροιὰν, μηδόλως ῥυπαίνων τὴν ἐπιδερμίδα.
Η ΣΙΛΙΓΚΙΚΗ ΤΡΙΧΟΒΑΦΗ (Teinture cilicique), εἰς δύω φιάλας, ἡ ταχίστη κατὰ χρῆσιν, βάπτει διὰ παντὸς κόμην τε καὶ γένειον.
Η ΕΞ ΥΓΡΟΠΙΣΣΗΣ ΚΑΙ ΚΙΓΚΙΝΗΣ ΜΥΡΑΛΟΙΦΗ (Pommade au Goudron et Quinquina), τοῦ ἰατροδιδάκτορος Νύστεν, θεραπεύει πρόῤῥιζα πᾶσαν κόμης ἀσθένειαν καὶ ἀπείργει τὴν πολιότητα.
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, FILLIOL ET ANDOQUE, Chimistes-Parfumeurs, 49, rue Vivienne
Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΙ, rue de Péra, 332

ΛΑΜΠΑΙ.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΡΟΥΑΝΑ
Πρότερον Καρουάνα καὶ Στάμπα.
(Ἀγγλικὸν κατάστημα)
Ἀρ. 6, ὁδὸς Βοεβόδα, ἐν Γαλατᾷ, κάτωθεν τοῦ ἀρχαίου Χρηματιστηρίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυαρίθμους αὐτοῦ φίλους, Ἄγγλους καὶ ξένους διὰ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν ἔπαυσαν παρέχοντες αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤνοιξε τὸ κατάστημά του, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ποικίλα καὶ πρώτης ποιότητος. Περιπλέον δ' ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπαργύρου, τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, μύρα, ἰατρικὰ, τὰ πρὸς γραφὴν, χειρόκτια, θερινοὺς πίλους, ὑποδήματα, μαχαίρια, παντοειδῆ οἰκιακὰ σιδηρᾶ σκεύη, οἴνους ἐντὸς φιαλῶν μέχρις 25 ἐτῶν, πνευματώδη ποτὰ, ζῦθον, βούτυρον, χοιρομέρια, τυρὸν κτλ. Τέϊον ἐκλεκτὸν ἐσχάτως ἀποσταλὲν ἐκ Κίνας καὶ Ῥωσσίας, Πετρέλαιον καλλίστης ποιότητος μὴ καπνίζον καὶ οὐδεμίαν διαδίδον ὀσμὴν, καὶ λυχνίας (λάμπας).

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΝΙΟΡ

Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σκαρίμβα ἡ λαμπροτάτη αὐτὴ μυθιστορία τοῦ εὐφαντάστου γάλλου συγγραφέως **Ernest Capendu.**

Ἡ ὡραία αὐτὴ καὶ ἐπαγωγὸς συγγραφὴ διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ἤτοι «Τὸ μέγαρον τοῦ Νιόρ» ὁ «Βασιλεὺς τῶν ναυτῶν» καὶ ὁ «Τυμπανιστὴς» διακρίνεται διὰ τὰς δραματικωτάτας ἐν αὐτῇ καὶ περιπετειώδεις σκηνὰς ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διασκεδαστικώτατον ἀνάγνωσμα εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ὡς καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου», πωλουμένη εἰς συγκαταβατικὴν τιμήν· ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Α. Σαρίκα· ἐν Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. Ἐπ. Ἀμαράντῳ· ἐν Χίῳ παρὰ τῷ κ. Μ. Ν. Πουλάκῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ κ. Ι. Τζαγκαροσιάνῳ.

03/06/24
889112
НБ ОНУ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА